

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . . K 28.—
za en mesec . . . " 2.—20
za Nemčijo celoletno . . . " 29.—
za ostalo inozemstvo . . . " 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec . . . " 2.—
V upravi prejemam mesečno . . . 170

Sobotna izdaja:

za celo leto . . . " 7.—
za Nemčijo celoletno . . . " 9.—
za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENE

Inserati:

Enostopna pettivrsta (72 mm):
za enkrat . . . po 18 v
za dvakrat . . . " 15 "
za trikrat . . . " 13 "
za večkrat primeren popust.

Poročna oznaka, zahvale, osmrtnice itd.:
enostopna pettivrsta po 2 vln.

Poslano:

enostopna pettivrsta po 40 vln.

Izhaja vsak dan, izvenredno ne-
delje in praznike, ob 5. uri pop.
Redna letna priloga Votni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rekopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, opreme 26.511,
bosn.-hero. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Mitava padla. — Uspešni boji avstrijskih čet pred Ivangorodom. — Polkrog okoli trdnjave se vedno bolj zožuje. — Prodiranje naših čet na vzhodnem bregu Buga med Krilowom in Sokalom.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 2. avgusta. Uradno se raz-
glasa:

Naši zavezniki so priporili pri Doma-
szewu, ki leži nasproti izlivu Radomke,
včeraj nove uspehe. Zahodno od Ivango-
roda so naši sedmograški polki iztrgali
sovražniku z bajonetom osem v obliki
nadstropij zgrajenih betoniranih opirališč.
Pešpolk št. 50, ki ga tvorijo večinoma Ru-
munci, je sam osvojil štiri teh utrdb. Pol-
krog okoli Ivangoroda se je izdatno zožil.
Ujeli smo 15 častnikov in nad 2300 mož
in smo zaplenili 29 topov, med njimi 21
težkih, nadalje 11 strojnih pušk, velik
park orodja ter veliko streliva in bojnega
materijala. Naše preizkušene sedmogra-
ške čete smejo ta dan pristiati najlepšim
svoje častne zgovodine.

Neposredno vzhodno od Visle je neka
naša divizija vzel z naskokom železniško
postajo Novo Aleksandrijo in nekaj po-
stojank zraven. Pri Kurovu so vdrla nem-
ške čete, potem ko so vzele včeraj dve
sovražni črti, v tretjo. Bolj proti vzhodu
od tam do Wieprza drži sovražnik še
svoje postojanke. Med Wieprzom in
Bugom se nadaljujejo zasledovanje. Naše
čete, ki so med Sokalom in Krylowom
prekoračile Bug, prodirajo v smeri proti
kraju Wladimir—Wolynski naprej. V vz-
hodni Galiciji je položaj neizpremenjen.
Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 2. avgusta. Veliki glavni stan:

Vzhodno bojišče.

Naše čete so včeraj z bojem vzele
Mitavo. Mesto je splošno nepoškodovano.
Vzhodno od Ponewježa so se razvili boji,
ki se razvijajo ugodno za nas. Severovz-
hodno od mesta Suwalki je bil vzlet z na-
skokom vrh 186 (južnovzhodno od Kalet-

nika). Severozahodno od Lomže so do-
segle naše čete, ko so na različnih mestih
zlomile vztrajen ruski odpor, Narev. Naši
so ujeli 1 častnika in 1093 mož. Na
ostali bojni črti do Visle smo šli naprej;
dovedenih je bilo 560 ujetnikov, med nji-
mi 1 častnik.

Pred Varšavo je položaj neizpreme-
njen.

Južnovzhodno bojišče.

Severno ob 31. julija osvojenih vrh
pri Podzanicze so vdrla včeraj čete ge-
neralnega polkovnika pl. Woyrsch v ljutih
bojih skozi gozdove proti vzhodu. Umika-
joči sovražnik je izgubil 1500 mož ujetni-
kov in osem strojnih pušk.

Pred Ivangorodom zmagoviti boji av-
stro-ogrskih čet. Polkrog okoli trdnjave
se vedno bolj zožuje.

Pri armadah generalfeldmaršala pl.
Mackensena se drži sovražnik še med Vi-
slo in pokrajino južno od Lenczo. Nem-
ške čete so priporile vzhodno od Kurova
nove uspehe. Ujele so 600 mož.

Med Lenczo in Zalinom (severovz-
hodno od Cholma) napreduje zasledoval-
ni boj.

Ob Bugu smo dospeli v okolico se-
verno od Dubienke.

Avstrijsko-ogrške čete prodirajo od
kraja Wladimir—Wolynski čez Bug na-
prej.

Najvišje vojno vodstvo.

× × ×

Boji okoli Ivangoroda se blizajo od-
ločitvi. Trdnjava ima pas utrdb, ki izvira
še iz časa, ko še niso poznali topov, ki
nesejo daleč; zato so fort tudi precej bli-
zu mesta in mostov čez Vislo. V začetku
vojne so sezidali nov provizoričen pas.
Ta pas so včeraj naše čete na široki črti
predrle in osvojile veliko število njegovih
opirališč. Zdi se, da je s tem zapečatena
usoda trdnjave in vojaškega mesta Ivan-

goroda. Od jugovzhoda so se naše čete
zasedenjem kolodvora Nova Aleksan-
drija na 12 km približale staremu pasu. Če
Rusi nočejo, da bo zajeta večina posadke
in zaplenjene bogate zaloge, morajo zelo
hiteti z izpraznitvijo trdnjave, tembolj ker
imajo za odvažanje na razpolago le še sa-
mo eno enotirno železnico.

Vzhodno od Visle bodo ruske čete, ki
se še drže severno od Ljubljane, vsled ob-
koljevalnega postopanja zavezniških čet,
kmalu morale zapustiti svoje postojanke
in se umakniti proti srednjemu Wjeprzu.

Vzhodno od Wjeprza zasledujejo za-
vezniške čete splošno smer Wlodawa na
obeh straneh Buga. Vsled ofenzive naših
čet proti kraju Wladimir—Wolynski juž-
no krilo od ruskih čet ni več ogroženo.
Smer Brest—Litovsk tvori edina vrata,
skozi katera gre še lahko ruska armada
nazaj, pa tudi ta pot bo le še malo časa
odprta, ker armade Hindenburga že for-
sirajo Narev med Lomžo in Osovcem in
so potisnile nazaj rusko fronto pri Suwal-
kiju.

Važna je tudi osvojitve Mitave, ki
odpira pot v Rigo. Mitava je glavno me-
sto kurske gubernije. Mesto leži na ve-
liki, rodovitni ravnini ob železnici Riga—
Muravjev. Do Rige je še 43 km. Med 40
tisč prebivalci je polovica Nemcev. Me-
sto izgleda prijazno; hiše so sicer nizke,
a ceste so široke in snažne. V mestu je
muzej z veliko knjižnico, močna ruska po-
sadka in do 40 tvojnic. Mesto je važen
trg za žito, lan in lanena semena.

× × ×

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 31. julija. Generalni štab
poroča: Med Njemenom in Dvino so se
29. vršili južno od Bavske na levem
bregu reke Muše le boji prednjih straž.
Isto noč je sovražnik onstran Njemena
ponovil svoje napade severno od Su-
valkov pri vasi Kienorezy. V okolici
Kovna so sovražni oddelki prodirali od
jugovzhoda in so se bližali zunanji
utrdbam trdnjave. Ob Narevu veči-
noma artiljerijski boj. Na isti fronti med
vasjo Kamenka in železnico smo prit-
skali na Nemce. Na desnem narevskem
bregu smo severno od Seroka uspešno
odbili več sovražnih napadov. Ob Visli
je sovražnik na obeh straneh njenega
pritoka Radomske na nekaterih kra-
jih spravljal svoje prednje straže na
pontoni na desni brez in je poizku-
šal postaviti mostove. Napadli smo če-

te, ki so prekoračile Vislo in naša tež-
ka artilerija je pri vasi Kobykica raz-
bila sovražnikov most. Med Vislo in
Bugom je sovražnik 29. z velikimi si-
lami napadel na obeh bregovih Wiepr-
za. V odseku Chmiel—Piaski je bil so-
vražnik odbit z velikimi izgubami, to-
da ob levem bregu Wieprza se mu je
posrečilo po trdovratnem boju prodreti
v odsek. Ena divizija je vzel vas Tra-
paniki in je nekoliko višje prestopila
na desni breg Wieprza. Med to reko in
Bugom smo 29. odbili vse trdovratne
sovražne napade. Na Bugu smo pri So-
kalu vrli sovražnika iz dveh črt jar-
kov in pri tem ujeli 1000 mož in 4 stroj-
ne puške. Pri Kamionki smo uspešno
odbili avstrijski napad.

V Črnem morju so imele naše tor-
pedovke boj proti baterijam pri mestu
Sile. Blizu Bospora so uničile velik
parnik s premogom in 47 jadrnic.

VARŠAVA POPOLNOMA ODREZANA.

Kodanj, 2. avgusta. Varšava je od
petka naprej popolnoma odrezana od pro-
meta z ostalim svetom. Poveljnik v Vilni
je ukazal zapreti vse tvornice in društva,
ker je dognal priprave za pobuno. Veliko
so jih zaprli.

NOVA OBRAMBNA ČRTA OKOLU
BREST — LITOVSKA.

Stockholm, 2. avgusta. Petrogradski
poročevalec »Timesa« poroča: Rusko voj-
no vodstvo osredotočuje zdaj svojo glav-
no pozornost na to, da izpelje rusko arma-
do iz zaogode. Ruska armada se najbrže
umakne v novo obrambno črto s sredi-
ščem Brest—Litovsk.

GOVOR MINISTRskega PREDSED-
NIKA GOREMYKINA.

Po predsedniku Rodzianku je govo-
ril Goremykin: Ker vojna zahteva ogrom-
nih in neštivilnih žrtv in je vlada odlo-
čena doprinese vse žrtve, zato vas je
sklicala, da vam pokaže resnični položaj
in se posvetuje o sredstvih, kako naj se
sovražnika zmagaja. Vojna je pokazala, da
v primeri s sovražnikovimi naporimi nismo
bili dovolj pripravljeni. Da zmagamo so-
vražnika, moramo razviti vse sile naroda.
Vlada vam bo predložila samo zakonske
načrte, ki se nanašajo na vojno. Na tem
sedaj najvažnejšem polju boste imeli obilo
dela. V tem trenutku ni čas za program-
atične govore o izboljšanju notranjih ruskih
razmer v mirnih časih, za izboljšanje, ka-
tero se bo z vašo pomočjo izvršilo.

LISTEK.

Gore domače . . .

Svetovni orkan . . . Pred letom dnij
je zaoril po dolini solza in divja še
dandanes z nezmanjšano krutostjo. Kjer
so stala preje cvetoča mesta, vidiš zdaj
kup razvalin. Pisani travniki, zelene
poljane, bujne livade . . . Ni jih več. Za-
ječale so visoke smreke, zastokale vitke
jelke, omajal se je mogočni hrast — pa-
del je . . . zginili so krasni gozdovi. Grmi,
buči, tuli, rjove silni orkan, grozno je.
Gospodar sveta — človek, joka, kliče na
pomoč, prosi, prav ponižno prosi in
moli. »Otmí nas rev, otmí nadlog!« A
vihar divja, razsaja v enomer, se ne po-
leže, njegova moč je neizčrpna. Zemlja
je postala njegovo kraljestvo. Razva-
line, opustošena polja, uničeni gozdovi,
to je krasota njegove dežele.

Slišim vsak dan rezko pokanje
pušk, divje gromenje topov, besno vpit-
je vojakov, peketanje konjskih kopit,
žvenketanje svetlih mečev . . . Še več.
Tam pod grmom leži smrtno ranjen
vojak, ki se zvija v bolečinah. Ne, on ne
čuti več bolečin, ne joče več, ne stoka,
bori se z nepremagljivo smrtjo. Padel
je junak in z njim milijoni sladkih želj
in upov. Na širni ravnini leži truplo ob
truplu, sami junaki, ki so živeli za do-
movino. Ob križu, ki stoji ob razpotju,
sloni ranjenec, oblit s krvjo. Prav mlo

me prosi pomoči. »Brat, glej, pomagaj
mi!« A jaz se ne smem pri njem muditi.
Če mu pomagam, izpolnim pač lepo
krščansko dolžnost, grešim pa hudo
proti dolžnosti, ki mi jo nalaga domo-
vina. Le naprej, naprej, da dosežemo
vsaj v jutru kraj, ki ga moramo po po-
velju v najkrajšem času zasedeti.

Utihi! Je besno tuljenje jeklenih
gigantov, divji hrust in hrup hrabrih
trum se je polegel. Temna noč je legla
na bojno polje. Kako dobro de razbur-
jenim živcem grobna tišina, ki zavlađa
v kraljestvu smrti po vročem boju. Le
tuhtam se čuje zamolklo stokanje po-
zabljenega ranjenca . . . a tudi on skoro
umolkne.

Polnočni zvon zadoni! 'z lin . . . ne,
ne, tu nismo v kraljestvu mile poezije.
O polnoči kratek počitek po trudopolni
hoji — počivamo na tleh kamnitega
kraljestva. Naprej! Stopam mehanično
naprej vkreber, zatopljen v sladke misli.

Danes bom videl iz daljave svete
domače gore! Ah, te sem zrl nekaj,
davno, davno v brezskrbni mladosti.
Svobodne gore v blaženih zemlji! Hrepe-
ni, koprniš vas zapeti videti. Ste spre-
menile tudi ve svoje obličje, ste se tudi
ve v času moje odsotnosti spremenile
tako kot sem se jaz, odkar sem dal slovo
vašim ponosnim vrhom?

Krasna noč je . . . Z zapadne strani
veje lahek veter. O vetrič, hiti čez hribe,
doline, zbudi jih, naznani jim, da jih
bo še danes zrl oko njih najiskrenej-
šega ljubitelja. Požuri se! Zdravo! Na

svidenje! Kako rad bi zletel s teboj na
vrhunce gora, kjer ore! svoje gnezdo
vije! Zdravo!

Stopamo višje in višje, dospeli smo
smo že visoko. Na vzhodu se začne po-
lagoma svitati, lahka zarja oznanja
solnčni vzhod. Zora puca, bit ča dana.
O solnce, kolikokrat sem te videl vzhaj-
jati izza domačih gora! Bilo si mi vedno
znak življenske moči, življenja. Bodi mi
še danes to, kar si mi bilo nekaj! Vlij
mi v dušo vsaj en žarek svoje življenske
moči! Usliši me! Moja duša je žalostna,
prazna, brez idealov . . . Je to življenje?
Ne, življenja brez idealov ni, smrt je
brez njih. To čutim, to vem, o tem sem
prepričan. So še na svetu cilji, za kate-
rimi naj hrepeni čista duša? Dvomim,
jaz jih ne poznam. Ko sem zapustil rod-
no grudo, razblinili so se ideali moje
duše v tisoče meglic. Polagoma so se
tudi te meglice porazgubile v ozračju
tujine. Postal sem brezčuten. Tavam po
tuji zemlji brez misli, brez želja, brez
domotožja. Da, brez domotožja sem,
ker sem zgubil najsvetejši ideal, ki mi
ga je nudil svet. Živim kot tujec med
tujci, a domotožja ne občutim.

Zadji ostanki temne noči so zginili
z obzorja. Jutranje solnce se pokaže v
vsem svojem blisku in žaru. Glej, soln-
ce je vstalo v naravi, a solnce je posve-
tilo tudi v moji duši, solnce me je vzbud-
ilo k življenju. Tam daleč v daljavi,
od koder je vstalo zlato solnce, se dvi-
gajo proti jasnemu nebu mogočni veli-
kani moje svete domovine. Glej jih,

glej, stare prijatelje! Občutki, ki jih
imam, ko zrem iz obličja v obličje moje
ljublence, se ne dajo popisati, le čutiti
jih morem. Oči zro nepremično v da-
ljava, duša pije sladke občutke. V do-
lini med onima dvema gorama, dobra
znanca sta, Rebrnik in Tolsti vrh, leži
moja rodna vas. »V dolinici prijetni je
ljubi moj dom, od njega podal se nikoli
ne bom.« Kje so časi, ko smo prepevali
to nedolžno pesem! Solnce, domače go-
re, spomin na srečne čase, to me je vzbud-
ilo k življenju.

V sebi čutim življenje. O domovina,
ti si kakor zdravje, ti si nositeljica živ-
ljenja. Brezdomovinec ni človek, ni
zver, tudi kamen ni, on je bitje brez
življenja. In to sem bil jaz do zdaj, od-
kar nisem kot tujec med tujci občutil
domotožja. Domotožje ni človeška sla-
bost, domotožje je znamenje čiste lju-
bezni do domovine.

Dospeli smo na določeni prostor,
zasedli svoje sedanje postojanke, ki
leže visoko v gorah. Morebiti mi je
usoda določila ta prostor, kjer naj kon-
čam tek zemeljskega življenja. Domači
ne bodo vedeli, kje, kdaj in kako sem
umrl, a vedele pa bodo gore moje do-
movine.

»Slišiš?« me vpraša tovariš. Da,
slišim. Z zadnje strani se čuje gro-
menje granat — o kako neubrana, div-
ja je ta kompozicija, da, prava simfo-
nija svetovne vojske.

J. Loški.

Poljsko vprašanje.

Pač pa polagam važnost na to, da se ravno danes dotaknem enega vprašanja, namreč poljskega vprašanja. Očividno je to vprašanje v celem obsegu mogoče rešiti šele po vojni, toda v teh dneh je važno, da poljsko ljudstvo ve, da je njegovo bodočo organizacijo končno in nepreklicno odločil oklic vrhovnega poveljnika velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča ob začetku vojne. Poljski narod, ki je viteški, plemenit, zvest in hraber, zasluži neomejeno spoštovanje. Danes mi je kar naročil izjaviti, da je Nj. Veličanstvo ukazalo ministrskemu svetu izdelati zakonske načrte, ki dajejo Poljakom po vojni pravico, da svobodno razvijejo svoje narodno, socialno in gospodarsko življenje na temelju avtonomije pod žezlom ruskega carja. S Poljaki so tudi druge narodnosti velike Rusije izpričale svojo zvestobo domovini. Zato mora biti naša politika prešinjena od načela nepristranosti in dobrohotnosti proti vsem ruskim državljanom brez razlike narodnosti, vere in jezika. Združimo se v skupnem naporu, h kateremu nas kliče car. Vlada je trdno prepričana, da bo zmaga prejele ali kasneje naša. (Ploskanje.) To vero ima cela Rusija. Bodite edini v edinem programu zmage! (Ploskanje na vseh straneh.)

RUSKI VOJNI MINISTER O POLOŽAJU PRI VARŠAVI.

Petrograd, 2. avgusta. (K. u.) Vojni minister Polimov je v dumi izvajal med drugim: S spretnimi in z vztrajnimi pripravami skozi 40 let je Nemčija dosegla dejansko take uspehe, da prekaša v vojaškem oziru druge dežele osobito še, če izrablja svoje bogate tehnične vire in če popolnoma pozablja vojne tradicije, ki so dozdaj izdelale postavbo vojaške časti civiliziranih narodov. V tem trenutku je zbral sovražnik proti nam nenavadno velike vojaške sile, ki korak za korakom obkoljujejo ozemlje varšavskega vojaškega okraja, katerega strateške meje črte so vedno tvorile slabo točko naše zahodne meje. V teh okoliščinah bomo morali morebiti prepustiti sovražniku del te pokrajine in se bomo morali umakniti s postojank, kjer se lahko naša druga armada pripravi, da zopet more prodirati. Mogoče prepustimo danes sovražniku Varšavo, kakor smo izpraznili svoj čas Moskvo, da si zagotovimo končno zmago. Končno je minister pozval, da mora vse ljudstvo podpirati armado.

SAZONOV O POLOŽAJU.

Petrograd, 2. avgusta. (Kor. ur.) Zunanji minister Sazonov je v svojem govoru v dumi predvsem opozarjal na svoja zadnja dva govora, iz katerih sledi, da ni ne Rusija in da niso njeni zavezniki odgovorni za sedanjo vojno. Sazonov je nato naglašal, da je Rusija prej ko slej tesno zvezana s svojimi hrabrih zavezniki in da se sile vsakega najboljši izkoristijo v dosegu skupnega smotra. Med pritrdjevanjem dume je pozdravljal novo zaveznico Italijo, katere ljudstvo stremi že dolgo za tem, da osvobodi svoje rojake izpod tujeja jarma. Imeni Trst (z velikansko slovansko manjšino. Op. ur.) in Trident sta bili že dolgo vojno geslo potomcev tistih, ki se bore za preporod Italije. Salandrovo ministrstvo je v prvih petih mesecih skrbno pripravljalo svoj vstop v akcijo in ko je napočila ura, se je pridružila Rusiji, Franciji in Angliji. (Odobrovanje.) Če bi bile zglede Italije sledile tudi druge države, bi bilo to dovedlo k hitremu koncu vojne in prelivanju krvi in bi se bili približali uri, ko bi bili vojskujoči se narodi v položaju, da prično zopet mirno delo. Upamo, da tisti nevtrali, ki svoje narodne propagande ne morejo rešiti drugače, se ob tej priliki okoristijo. Glede na Švedsko je naglašal Sazonov odkrito željo, da se vzdržuje najboljši odnosi dobrega sosedstva in pripozna poštenost, s katero se drži švedska vlada svoje nevtralnosti. Strašna vojna sredstva, ki jih vporablja Nemčija, ki se ne straši ne vporabe zastrupljenja naših vojakov v veliki množini in ne uničevanja mirnih žen in otrok, mora vzbuditi tudi med nevtrali čustva pravičnega ogorčenja. Strašni potop »Lusitanije« je neizbrisljiv madež na imenu Nemčije in jasno je že, da je splošno mnenje v Ameriki vsled tega ogorčeno. Hrabrost, ki ji ni zglede, s katero se vojskujejo zavezniki, če ne Gallipoliju, vzbuja naše občudovanje in želimo si trenutka, ko bomo naravnost zvezani z zavezniki. Minister je očital nato Turčiji, da je videla naprej vihar in da je nečuvno zasledovala armensko in grško prebivalstvo.

KONZULI ŽE ZAPUŠČAJO VARŠAVO.

Krakov, 2. julija. »Glas Naroda« poroča: Srbski, francoski in belgijski konzul so že zapustili Varšavo.

ZADNJI DNEVI VARŠAVE.

Krakov, 2. avgusta. Pred Varšavo ranjene vojake v velikih množicah prevažajo skozi mesto. Krasne mostove čez Vislo bodo Rusi najbrže razstrelili.

OFICIJELNA NAPOVED IZPRAZNITVE TRDNJAV OB VISLI.

Haag, 2. avgusta. Ruski poslanik objavlja izjavo o umikanju iz Poljske, po kateri sili mimoideče pomanjkanje municije rusko armado, da se umakne iz trdnjavske črte nazaj na Njemen in Bug.

IVANGOROD, NOVOGEORGIEWSK IN KOVNO NA VRSTI.

Kodanj, 2. avgusta. V noči od 27. na 28. julij je v okolici Ivangoroda otvorilo 100 topov strašen opustoševalen ogenj proti ruskim postojankam. Po zadostni pripravi je prešla k napadu pehota in pregnala Ruse iz zemeljskih utrd. Naskok na severne postojanke Ivangoroda se bo kmalu izvršil.

Vojni poročevalski stan: Boj za trdnjave Nowogeorgiewsk, Ivangorod in Kovno se bo vsak trenutek pričel.

RIGA.

Rotterdam, 2. avgusta. Sotrudnik lista »Politiken« se je po dolgem težavnem potovanju vrnil iz Rige. Poroča, da je življenje v Rigi zelo živahno. Vhoda Nemcev pričakujejo čisto mirno.

SLABŠE KOT V JAPONSKI VOJSKI.

Rotterdam, 2. avgusta. »Novoe Vremja« piše: Temna slutnja nas preveva, položaj je slabši kot v japonski vojski.

ŠKODA PO VOJSKI V GALICIJI IN BUKOVINI.

Dunaj, 2. avgusta. (Kor. ur.) Ker je oproščena od sovražnika cela Bukovina in večji del Galicije, je ukazala vlada, naj se ceni škoda na zasebni lasti, ki jo je povzročila vojska.

150.000 KM² ZEMLJE OSVOJENE.

Korespondenca »Heer und Politik« piše: Zavezniki so v enem letu vojske osvojili okoli 150.000 km² zemlje. (To je približno 15 krat toliko kot meri Kranjska. Op. ur.)

RADKO DIMITRIJEV POVELJUJE ZOPET NEKI RUSKI ARMADI.

Sofija, 2. avgusta. »Dnevnik« poroča: General Radko Dimitrijevič je pisal nekemu svojemu prijatelju v Sofiji, da je zopet prevzel poveljstvo armade in da mora osrednji velesili odvrniti od Ivangoroda in pripravljati novo prodiranje.

STRAŠNA VROČINA NA RUSKEM BOJIŠČU.

London, 2. avgusta. »Daily Mail« poroča, da vlada na ruskem bojišču taka vročina, da vojaki kar trumoma padajo.

CARJEVO DNEVNO POVELJE OB OBLETNICI VOJSKE.

Petrograd. (Kor. ur.) Ob obletnici vojske je izdal car Nikolaj sledeče dnevno povelje armadi in mornarici: Dasi kljub naporom armade in mornarice sovražnik še ni razbit, se ne sme izgubiti pogum. Car upa in veruje na srečen konec boje in prosi božjega blagoslova za ruske bojne sile.

RUSIJA ŽRTVUJE SVOJE ZAHODNE ZAVEZNIKE.

Genf, 2. avgusta. »Matin« izvaja: Če prepuste Rusi Poljsko, žrtvujejo svoje zaveznike na zahodu.

BODOČNOST POLJSKE.

V Berlinu ne mislijo na delitev Poljske.

Kodanj, 2. avgusta. Berlinski dopisnik »Stockholmer Handelszeitung« poroča, da si vodilni berlinski krogi ne želijo razdelitve Poljske, ker bi s tem nastale na vzhodu nove narodne težkosti. Nemci naj bi bili prišli res kot rešitelji na Poljsko, seveda ne na uslugo Poljakom, ampak da ustvarijo boljše meje proti Moskvičanom. Dejansko prihajajo Nemci in Avstrijci kot osvoboditelji malih narodov. Ura svobode pa bo bila šele, ko bo avstrijsko in nemško orožje zmagovito prodrlo na Poljskem.

AVSTRIJSKO POSLANIŠTVO V MADRIDU ZA POLJAKE.

Dunaj, 31. julija. (W. P. B.) Na posredovanje avstrijskega poslanika v Madridu kneza Fürstenberga se je ustanovil odbor, ki naj nabira prispevke Poljakom. Prvi je daroval španski kralj Alfonz 10.000 pesetov. Do zdaj se je zbralo 31.000 pesetov.

Zemljevid k bojem pri Ivangorodu.

KAJ NAJ POLJAKI PRIČAKUJEJO OD RUSOV.

Krakov, 31. julija. (W. P. B.) Poljski listi objavljajo tajen odlok bivšega ruskega notranjega ministra Maklakova, pa katerem se smatrajo kot ničeve vse ruske obljube Poljakom, med drugim tudi znani oklic velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča, ki slove: Z ozirom na odlok velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča so se stavila na me vprašanja, kako naj se postopa s prebivalstvom v ozemlju ob Visli (Kongresno Poljsko). Na to vprašanje obveščam gospode gubernatorje, da doletni oklic ne tiče viselskega ozemlja, marveč le tiste poljske dežele, ki ne pripadajo ruskemu imperiju in ki jih bo v sedanji vojski osvojil veliki knez. Dokler se to ne zgodi, se dosedanje pravno-politično razmerje v viselskem ozemlju nič ne izpremeni; pač naj se pa kolikor mogoče dobrohotno v okviru obstoječih postav postopa s poljskim prebivalstvom.

Naši v Lublinu.

Po Varšavi in Lodzu je Lublin najlepše mesto v Ruski-Poljski. Po vsej bogato blagoslovljeni krajini s prijaznimi vršiči, globokimi dolinami in preko malih rek in jezer vihra sedaj silen boj. Na njej žive skoro sami Poljaki, a izdaten jezikovni otok obsega kakih 15.000 Nemcev, potomcev tistih starih naseljencev, ki so prodrli semkaj v isti čas, ko so njihovi bratje pridobili grmanstvu pruske dežele.

Lublin je bil vsikdar središče trgovine, kakor se tudi danes še razvija tam bogata industrija in trgovina. Tako je bilo to mesto že zgodaj žarišče v zgodovini izhoda. Prekrasni stavbeni spomeniki, ki se še danes dvigajo nad modernimi hišami kot priče minolosti, so najboljši dokaz za to. Tu se dviga nad vse druge cerkve, ki jih je nad tucat, stara katedrala, izhajajoča iz 13. stoletja; tu pripoveduje star razsul grad o ponosnih poljskih vladarjih, ki so nekdanj od tu gospodovali nad prostirami deželami. Cetvorica vrat, med temi Krakovska iz leta 1342, so ostanki starega obročnega zidovja, ki je v jagonalnih časih napravljalo iz mesta trdnjavo; a po cestah gledajo ponosno in krasno doli barokne fasade hiš plemenitaških rodbin, v katerih so Cartorij-ski, Potocki in še druge preslavne rodovine praznovalle svoje sijajne slavnosti.

Ko je poljski kralj Boleslav III. v letu 1139 po prednikih ustavljeno kraljestvo Poljsko razdelil med svoje štiri sinove in s tem izkopal mladi ustavitvi zgoden grob, tedaj je najmlajši brat Henrik podedoval Lublin in Sandomir. Za mesto in deželo je nastopila doba grozote. Tatarske vojske, ki so v XIII. stoletju preplule izhodno Evropo, so si v letu 1240 osvojile tudi Lublin.

Vendar je moralo mesto po neprestano ponavljanem prodiranju Tatarov prestopiti težke nevarnosti. Leta 1344 so je oblegali, a leta 1477 celo vpeleli. Med tem časom pa, pod gospodstvom Jageloncev, je mesto doživelo velik razcvit. Velika trgovina z žitom in volno iz Podolije, Volhinije in Rusije se je tu stekala in tako je postal Lublin najvažnejša trgovinska točka kraljestva Poljskega. Ze tedaj je štel 40.000 prebivalcev.

Tu je bil sedež starega poljskega kontribunalna in čudezne stvari so pripovedovali v Nemčiji o sijaju in bogastvu te kulturne točke izhoda. Od tedaj sta bila mesto in okraj najtesneje zvezana z vzajemno usodo kraljestva Poljskega. Na lublinskem državnem zboru leta 1569 je bilo, ko sta se Poljska in Litavija združile v eno državno tvorbo. Mesto je tedaj po opustošenju po Tatarih zopet vzcveto, ali svoje stare pomembnosti ni več zadobilo, tudi ne pod gospodstvom Rusov, ki so si je 11. novembra 1831 osvojili in mu odvzeli svobodo.

Lublin pa poseduje za poznavatelja zgodovine še neko drugo znamenitost. Na tistem poljskem državnem zboru v Lublinu leta 1569 je bil storjen odločilni korak, ki je brandenburškemu kurfurstu zagotovil dedno nasledstvo v vojvodinji Prusiji in tako je bila v tem poljskem mestu v gotovem smislu porojena veličina Prusije. Brandenburški kurfurst Joahim II., ki je imel eno hčer poljskega kralja Žige I. za ženo, se je 30 let ob velikih težavah in žrtvah v denarju boril za ta cilj. Slednjič je njegov zviti kancelar Lamprecht Diestelmeier v letu 1563 dosegel dokumentarno pritrditev poljskega kralja, da imajo v Prusiji po izumretju linije frankških Hohenzollernov slediti kot dediči potomci Joahima II.

Po velikem požaru v Ribnici.

Menda ni vselej tako pri naših dobrih Kranjcih. Kjer je nesreča velika, so tudi dobre roke takoj odprle. Tudi to pot tako v Ribnici. Najbliži zglel nam je dal ob tej katastrofi v Ribnici naš velerodni gospod deželni glavar gospod dr. Ivan Šusteršič, rodome Ribničan. V nedeljo je bil obveščen natančneje o velikem požaru, v ponedeljek pa se je že pripeljal na pogorišče z izdatno pomočjo. Pripeljal je kar v svojem avtomobilu 300 kg riža in velik hleb sira ter prinesel za prvo podporo 3000 kron denarja. Za vsakega pogorelega je imel besedo bodrila in tolažbe. S solzami ginjenosti so naslednji dan obdarovani pogorelci pisali večno hvaležnost deželnemu glavarju.

Tudi druge roke so se blagohotno odprle. Dekan Skubic in kaplan Josip Gnidovec sta takoj po požaru razdelila za prvo hrano 342 kron. Nadalje so darovali: Nj. ekscelencija deželni predsednik Teodor Schwarz 200 K, Matija Nosan iz Goričevasi 100K, Josip Divjak, trgovec v Ribnici 100K in 100 kg koruze, presvetli škof tržaški dr. Andrej Karlin 100 K, Kmetijsko društvo Loški potok 100 K, Hranilnica in posojilnica Loški potok 100 K, notar Ignacij Gruntar 100 K, Anton Lovšin, župnik v Radomljah 100 K, Karol Klinar, duhovnik v Ribnici 70 K; gen. vikar Janez Flis 50 K; ravnatelj Janez Traven 50 K; Dr. Franc Dolšak, zdravnik v Ljubljani, 50 K; dekan Schweiger iz Leskovca 50 K; župan Debeljak iz Loškega potoka 50 K; Matej Dagarin, župni upravitelj na Ledinah, 50 K; po 20 K: Jožef Kržišnik, profesor v St. Vidu; Jos. Potokar, župnik v Tržiču; Fr. Vovko, župnik v St. Petru; poslanec Karol Škulj iz Dol. vasi; Anica Bobek iz Ribnice; Simon Zupan, župnik in duh. svetnik na Ježici; Janez Pucelj, kaplan v Šmarjeti; Janez Lesar, župnik v Šmartnem; Jakob Zupanič, župnik v Gotovljah na Staerskem; Andrej Podboj in Franja Picek iz Ribnice; po 10 K: Franc Trdan iz Zadolja; Ana Dejak iz Nemške vasi; Novak Franja iz Ribnice; Košir Tezija iz Ljubljane; Vinko Premk iz Vrh-nike; Marijana Govze z Brega; Alojzij Klavs iz Gorenje vasi; Andrej Ramovš, župnik v Dobropoljah; Alojzij Rizzolli z Javornika; Ivana Bartveji iz Loškega potoka; Jos. Sicherl, organist v Ribnici; Fr. Zbašnik, župnik v Hrastrju; Fr. Možina iz Novega mesta; Franc Pirker, Anton Lovšin, Janez Rus, Ignacij Bartol, Jak. Vovk, Vida Peterlin, Jos. Ančič, vsi iz Ribnice; premočgovnik v Kočevju 6 K; po 5 K: Iv. Klun, Gregor Mihelič, Franc Bartol, Mar. Podboj, Joip Podboj, Ernst Kobler, Franc Krizman; Marija Pust iz Ribnice 4 K; po 2 K: Jožefa Okorn, Bern. Adamič iz Ribnice; Franc Burger 1 K. Poleg tega je darovala M. Mrše z Lazov in M. Leuger iz Žirov več obleke.

Vsem darovalcem dosedanjim in prihodnjim kličemo: Bog povrni stotero!

Pogreb gđne dr. phil. Ane Schiffrer

se je vršil v Gradcu v sredo, 28. julija. Med udeležniki žalnega spreveda je bilo opaziti med drugimi soprogo deželnega glavarja gospe dr. Šusteršičevo ter gospe Šumanovo in dr. Peganovo. Deželni odbor je zastopal deželni od-

bornik dr. Vl. Pegan, deželni muzej pa dr. J. Mal. Daleč od svoje ožje domovine kranjske, katero je rajnica ljubila tako zvesto in iskreno, kjer je tekla zibelka njene mladosti in kjer je želela biti pokopana ob bregovih tajnošumečih Save tam pod prijaznimi dolskimi grički ob strani svojih oboževanih roditeljev, — daleč proč od tod sniva mirno smrtno spanje gori pri sv. Lenartu. Čudna je pot nepreračunljive usode: njo, katere življenje je bila ena sama dolga pesem usmiljenja in pomoči, je v njeni smrti vzel v svoje varstvo sam nebeški priprošnjak in zavetnik vseh zatiranih in preganjanih, sv. Lenart. Ana Schiffer se je porodila kot hči stare kranjske rodovine v Dolskem l. 1867., kjer pa ni ostala dolgo. Zgodnja mladostna leta je preživela v Varaždinu, kjer je obiskovala prve hrvatske šole, a je kmalu zapustila Hrvatsko, za katere usodo se je poslej vedno zanimala. Nenadna tragična smrt očetova jo je v njeni človekoljubnosti tako pretresla, da je po smrti svoje matere sklenila posvetiti se lajšanju bede ubogih trpinov na deželi, ki morajo biti v težki boleznih brez zdravniške pomoči. Poprijela se je samaritanske strežniške službe, sploščka v ljubljanski otroški bolnišnici, zatem v dunajskem Rudolfinu, toda v svojo žalost je morala kmalu uvideti, da njen šibki organizem ni ustvarjen za ta poklic. Menila se je zato (nad 30letna) posvetiti medicini; s silno vnmemo, kateri se mora vsakdo brez pridržka čuditi, z jekleno energijo, ki ne najde za lepa primere, je v dveh letih in pol absolvirala vse gimnazijske nauke ter se v Gradcu in ponej na Dunaju posvetila umetno-zgodovinskemu študiju, potem ko je na prigovarjanje svojcev opustila name ravano medicino. S posebno vnmemo se je bavila z rimsko-kršč. arheologijo.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 2. avgusta. Uradno se poroča: Na tirolski bojni črti je bil nek sovražni oddelek v dolini Ledro zahodno od Bezzece presenetljivo napaden in z velikimi izgubami vržen nazaj.

V Judikariji so pregnale naše patrulje dve italijanski opazovalni postaji, ki sta se vgnjezdili na višinah severozahodno od Condina.

V koroškem obmejnem ozemlju se ni nič bistvenega zgodilo.

Na planoti traja boj s topovi dalje.

Proti našim postojankam vzhodno od Polazza izvedeni močni italijanski napadi so bili s protinapadom, ki ga je izvedla naša pehota do čez prvotnih postojank, popolnoma odbiti.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Brzjojavka zbornega poveljnika nadvojvode Jožefa armadnemu poveljniku generalu pehote pl. Borojeviću.

Dunaj, 2. avgusta. (K. u.) Zborni poveljnik general kavalarije nadvojvoda Jožef je brzjojavil armadnemu poveljniku generalu pehote pl. Borojeviću: Tisti dan velikega vojnega leta, v katerem je bila v tako težki drugi bitki ob Soči pod v tolikih viharjih vedno sijajno preizkušenem vodstvu Vaše ekscelence ob skalnato trdem zidu naših čet zlomljena in odbita velikanska premoč sovražnika, pozdravljam Vašo ekscelenco v imenu svojih junaških čet, in prosimo tako častniki kakor možno, v nešteti bitkah dokazano zvestobo izporočite Najvišjemu vojnemu gosposdu z zagotovilom, da če napočijo še tako težke ure, bodo doberdobske skupine do zadnjega zdihljaja veselo vztrajale zanj in za domovino in da bodo zastavili svoje najboljše, svoje vse tudi naprej.

Nadvojvoda Jožef, general kavalarije, l. r. Poročilo italijanskega generalnega štaba.

Dunaj, 2. avgusta. (Kor. ur.) Iz vojne-ga časnikarskega stana se poroča 31. m. m.: V zgornjem Val Camonia je sovražnik obnovil ponoči na 30. julija že 15. julija izjalovljeni vpad na naše postojanke pri Garibaldijevi planinski koči. Energičen nastop prednjih straž je zadoščal, da smo ga pregnali. Isto noč so poizkušali v Karniji sovražni oddelek dvakratni naskok na Freikofel, a so bili obakrat odbiti. Bodoči dan je prešla naša pehota pod krepko podporo artiljerije v odseku Mali Pal v drzno ofenzivo, ki je pridobila močno avstrijsko črto strelskih jarkov. Sovražnikove izgube so bile zelo izdatne in nam je pustil nekaj ujetnikov. Zvečer je podvzel s svežimi ojačenji protinapad, ki je bil zopet z izgubami odbit. V soškem odseku se uspešno razvijajo naše operacije, da se razširi območje pri Plaveh. Ko smo porušili obširne žične ograje, smo ob južno-vzhodnem robu Kuka in pri Zagori pridobili na prostoru.

Na Kraški planoti so napadle naše čete še neko drugo močno obrambno črto vzhodno od po naših osvojenih. Včeraj se

Nobena žrtev ji ni bila prevelika, da se izpopolni v tej vedi, večidel naših južnih dežel je prepotovala in se udeležila z drugimi strokovnjaki izkopavanja; njeno doktorsko disertacijo je imenoval njen profesor življensko delo. Maja leta 1912 je vstopila v službo na tukajšnjem muzeju, kjer je v kratkem času uredila galerijo slik s strokovnim katalogom, za katero trudapolno delo ji je deželni odbor izrekel svoje posebno priznanje. Zadnji čas je delala zlasti v arheološkem oddelku in završila ureditev lapidarija. Tudi zase je pripravljala več obširnejših in manjših znanstvenih razprav (med drugim o dragocenih rimskih najdeninah na Karlovske cesti), ki bi pričale o strogo-resnem znanstvenem stremljenju visoko naobražene in nadarjene pokojnice, da ji ni zavratna bolezen, ki je že dalj časa kot mōra zadrževala njen duševni polet, tako zgodaj pretrgala nit življenja. Kdor jo je poznal, je moral vzljubiti njeno plemenito dušo, trdno in neupogljivo voljo, njen kremenit značaj in ognjevito ljubezen do rodne grude. Malokdo ve, kako in kje je pletla niti svojih dalekovidnih misli in zasnov, koliko je storila za deželo in za našo stranko, katere gospodarski in politični procvit ji je bil vsikdar pri srcu: tiha in skromna, kakor je vedno bila, ni nikdar iskala hrupne hvale in svoje koristi, njeni blagi duši je bila že sama zavest, da hoče in da dela dobro, dovolj veliko in zadostno plačilo. Levica ni vedela, kaj je dala desnica od blaga, ki ga ji je naklonil Bog, da je izvrševala dela dobrote; zgodilo se je čisto, da je vso plačo dala prosilcu, katerih seve ni manjkalo. Z njo smo prerano položili v grob življenje polno nesebičnega dela, mnogih žrtev in velike dejanske ljubezni do trpečega bližnjega: zato blag ji bodi spomin.

vanja vseh živil. Zmagoslavna uradna poročila in transporte ranjenecov, ki poplavlajo celo deželo, sprejema ljudstvo z vedno večjim nezadovoljstvom in nezaupanjem. Na vodilnih mestih so polni težkih skrbi, ako bi imela vojna dolgo trajati.

Italija in Turčija.

Curih, 1. avgusta. Petkov italijanski ministrski svet se je pečal z vedno bolj nevarnim položajem v Libiji, ki je zahteval, da so se morale laške čete še bolj umakniti proti obrežju. Iz posvetovanj se jasno razvidi, da se Italija čuti prisiljena za čas evropske vojne odpovedati se Tripolisu, čeprav jo to silno boli, kajti novih ojačenj ne more poslati. Kolonijalni minister Martini je rekel, da ima vlada vprašanje tako rešiti, da bo po vojni mogoče kolonijo na novo organizirati, to je na novo si osvojiti. Krivdo je napravil turško-nemški propagandi in ščuvanju. S tem je Turčija kršila lausanski mir. Splošno se sodi, da je Sonnino predlagal proti Turčiji najstrožje korake in da bo Italija prav kmalu pretrgala svoje diplomatske zveze s Turčijo. »Secolo« pa izjavlja, da ta ministrski svet še ni izrekel zadnje besede o razmerju s Turčijo.

Dvajset vojnih napovedi.

Od začetka svetovne vojske, ki je sedaj stopila v drugo leto, se je izvršilo 20 vojnih napovedi:

28. julija 1914 Avstrija Srbiji.
1. avgusta Nemčija Rusiji.
3. avgusta Nemčija Francoski.
3. avgusta Nemčija Belgiji.
4. avgusta Angleška Nemčiji.
5. avgusta Avstrija Rusiji.
6. avgusta Srbija Nemčiji.
11. avgusta Črnagora Avstriji.
11. avgusta Črnagora Nemčiji.
11. avgusta Francoska Avstriji.
13. avgusta Angleška Avstriji.
23. avgusta Japonska Nemčiji.
25. avgusta Avstrija Japonski.
28. avgusta Avstrija Belgiji.
2. novembra Rusija Turčiji.
5. novembra Francoska Turčiji.
5. novembra Angleška Turčiji.
7. novembra Belgija Turčiji.
7. novembra Srbija Turčiji.
23. maja 1915 Italija Avstriji.

Ker je na strani naših sovražnikov osem držav, bi moralo biti pravzaprav 24 vojnih napovedi. Manjkajo tedaj štiri, in sicer še ni Italija napovedala vojske Nemčiji in Turčiji, nadalje sta Črnagora in Japonska napovedali vojsko samo Avstriji in Nemčiji, ne pa tudi Turčiji.

Uradništvo za ljudstvo, ne ljudstvo za uradništvo.

Biala, 2. avgusta. (K. u.) Danes ob 10. dopolne se je predstavilo uradništvo galskega namestništva novemu namestniku generalu pehote pl. Colardu, ki je nagnovil uradništvo z daljšim govorom, v katerem je izvajal med drugim: Kot namestnik sem sam odgovoren za vso politično upravo. Zahtevati moram zato, da vsi podrejeni mi uradniki pomagajo in da izvedejo vestno vse, kar bom odredil. Predočijo naj si vedno kakor jaz, da smo mi kakor vsi uradniki za ljudstvo tu, ne pa ljudstvo radi nas. Najnatanejša izpolnovanje postav in odredb, največja nepristranost nasproti vsem plastem prebivalstva, nasproti vsakemu prebivalcu dežele brez razlike vere, brez razlike naroda in brez razlike stanu bodo edine vodilne smeri našega uradovanja. Le tako moremo pridobiti zaupanje cele dežele, brez katerega bi bilo nemogoče uspešno delovanje za blagor dežele in s tem tudi za blagor celokupnih državnih koristi. Opozoriti Vas moram, gospodje, v sedanjem trenutku na neko jako važno okolnost. Vsak uradnik, ki hoče biti polnoveren, mora biti vseh deželnih jezikov v toliko sposoben, da lahko reši občevarje s strankami. Prosim, pokažite tudi v tem oziru svobodno voljo in če obstaja tozadevno kaka pomanjkljivost, naj se v kratkem odstrani.

Sovražni letalci na naši južnovzhodni fronti.

Budimpešta, 30. julija. Listu »A Nap« se poroča iz Temešvara: Francoski letalci, ki se nahajajo v Srbiji, so se zadnje dni opetovano pojavili nad mesti ob Donavi. Ti izleti pa niso nikoli imeli uspeha. Zadnjič so metali bombe na Novosadsko okolič, prošli teden pa so krožili nad raznimi dalje proti vzhodu ležečimi kraji Temeške in Torontalske velike županije, ne da bi napravili kak škodo. V petek zjutraj se je prikazal francoski letalec nad Pančev o, toda naša obmejna straža ga je zapazila in težki topovi ter strojne puške naših čet so ga vzele na piko. Nekateri pravijo, da se je letalcem posrečilo uiti, drugi pa trde,

da je stroj ob meji mesta z mrtvimi aviatiki padel.

Viharna noč ob Soči.

Ob Soči, koncem julija.

Sto korakov pred strelskimi jarki so se pomikale temne postave, dve, tri, cela vrsta. Po tleh so se počasi plazile proti našim postojankam. Videli smo le senčne obrise. Toda oko se je kmalo navadilo in videlo, da po vsem pobočju mrgoli teh postav. Nepristano se je množica rinila bliže in bliže.

Bošnjaki spredaj v jarkih so morali plazečega se sovražnika še bolje videti. In vendar ni padel noben strel. Ali so hoteli pustiti Italijane čisto blizu, predno bi streljali?

»Krasni fantje, naši ljudje!« je šepetal stotnik poleg mene. »Ne ganejo se in čakajo. Občudovanja vredni taki živci. Mene trga, lahko mi verjameš. Ko bi ne imel strogega povelja, bi se ne mogel zdržati.« Oddaljenost najsprednejših sovražnikovih vrst od naših postojank je znašala k večjemu še pedeset korakov in še zmerom nobenega sreča. Ali so mislili Italijani, da so naše postojanke prazne, da je njihov artiljerijski ogenj uničil naša kritja in njih prebivalce? Ali so pa mislili, da naši ljudje spe? Saj so prihajali v množicah, gosto drug tik drugega, in za prvo vrsto druga in tretja; celo pobočje je mr-golelo sovražnikov.

Sedaj zopet tako žareč blisk, da smo morali zapreti oči, strahovit grom in divji krik. Le nejasno smo mogli videti, kako so Italijani skočili kvišku in drli proti našim jarkom. »Evviva Italia, avanti Savoya!« so rjaveli, tako da so prevpili celo grmenje. Toda tudi strelski jarek je bil naenkrat gosto zaseden. Bošnjaki so stali na kritju, vihteli orožje in klicali nasproti rjovečemu sovražniku »Živila Avstrija! Živila Avstrija!« In v temno trumo Italijanov se je bliskalo in grmelo brez prestanka. Bošnjaki so metali ročne granate. Sovražnikove vrste so se zmedle v klopčič. Zadnji so tiščali naprej, sprednji so hoteli nazaj. Med krike »Evviva Italia!« in »Živila Avstrija!« se je mešalo bolešno in besno tuljenje zadetih. K temu treskanju razpokajočih se ročnih granat in grmenje v oblakih. In sedaj sta začeli pred nami prasketati dve strojni puški, neusmiljeno, živce pretresajoče, ki sta pošiljali v goste sovražne množice tisočero smrt. Bliski so osvetljevali boj in ob vsaki eksploziji ročnih granat je bilo videti v bleščočem svitu, kako padajo goste italijanske trume. Naenkrat so Bošnjaki izginili. Poskakali so v strelske jake in otvorili odondod blazno streljanje iz pušk. Temna truma nasprotnikov se je začela gibati: in kakor da bi se bili še-le sedaj zavedli, so planili po pobočju nizdol, tako hitro kakor sta množina in drenj la dopuščala.

Takoj s šrapneli nadnje!« se je glasilo telefonično povelje. In med strašnim bučanjem so sedaj žvižgali in treskali šrapneli s cele naše fronte v vrste bežečega sovražnika.

Ogenj ustavil!« je končno javila telefonska ordonanca. Zunaj je curkoma lil dež in prasketal na strehi našega stanišča. V ospredju je vladal mir. Tu in tam še kak strel iz puške, ki je hrupno motil enakomerno šumenje dežja, drugače nobenega glasu, ki bi spominjal na silni boj. Najgloblja tema. Le tu in tam še slaboten blisk. (D dalje.)

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Berlin, 2. avgusta. Veliki glavni stan; V zahodnem delu Argonov smo se po-lastili s presenetljivim napadom več sovražnik jarkov; ob tej priliki smo ujeli 4 častnike in 142 mož in smo zaplenili eno strojno puško. Zvečer so Francozi zopet napadli v Vogezih črto Schratzmaane—Baremkopi. Celo noč so se tam ljuto borili. Napadalcu so bili vrženi nazaj. Tudi na Lingekopu se bijejo novi boji. Na raznih mestih bojne črte smo uspešno razstreljevali podkope. Južno od Ban de Septa je sestrelila naša artiljerija francoski privezani zrakoplov. Neki bojni letalec je prisilil pri Longemeru (vzhodno od Gerardmera) sovražno letalo, da se je moralo spustiti na tla.

Najvišje vojno vodstvo.

Francoska poročila.

Iz Pariza poročajo nemškimi listom: Uradno poročilo od srede popoldne: V Artois severno od Soucheza so Nemci po močnem bombardiranju ponoči izvedli več napadov na naše postojanke na raznih točkah. Po zelo živahnem boju so bili vrženi iz strelskih jarkov zopet ven, razen na enem mestu, kjer so držali 20 m utrjenega zakopnega pročelja. — Soissons je bil včeraj obstreljevan. — V Argonih je sovražnik poizkusil napasti v smeri na Fontaines au Carmes. Ogenj naše pehote ga je vr-

gel nazaj v njegove strelske jarke. Na ostali fronti je bila noč mirna.

Uradno poročilo v sredo zvečer: Tekom dneva nobenega dogodka na fronti od morja do Vogeov. Zasedli smo dve sovražni kladari vzhodno od Lingekopfa in na Schratzmännlu.

Četrtek 29. julija popoldne: V Artois tekom noči običajno obstreljevanje. Pri Souchezu nekaj bojev z ročnimi granatami. V Argonih boji z bombami in zračnimi torpedi na ozemlju Bagatelle—Courte—Chausse. V Vogeovih smo v dne 22. julija osvojeni postojanki na Lingekopfu pobrali 200 mrtvih Nemcev, našli dve strojni puški in 200 pušk. Nemške čete so pustile na ozemlju Barrenkopfa nad 400 mrtvih. Na tančno število v zadnjih bojih dne 27. in 28. julija ujetih znaša 201.

Zvečer ob 11. uri. Od morja do Vogeov je bil dan precej miren. Močnejše delovanje je bilo samo pri Souchezu, Arrasu, Soissonsu, v Argonih pri Maric Therese, pred Fey-en-Haye. St. Die in Than sta dobila nekaj granat. Na Barrenkopfu so se Nemci skušali zopet polastiti postojank, katere smo jim vzeli. Odbili smo zelo ljut napad. Vse pridobitve smo obdržali. Nemško baterijo, ki je podpirala napad, smo razrušili.

Obstreljevanje mesta Compiègne.

»Pester Lloyd« poroča: 65 km pred Parizom so krogle nemških težkih topov porušile hiše in prisilile ljudi, da so zbežali. V tihi Compiègne, priljubljeno letovišče manj premožnih Parižanov, so udarile nemške krogle. Nenadno obstreljevanje je pregnalo vse letoviščarje v Pariz. Strokovnjaki sodijo, da gre tu za nove topove, ki nesejo tako daleč in ki stoje na točkah, katere so francoskim letalcem skrbno prikrile. Vsled obstreljevanja so nastali v Compiègne veliki požari.

Royalistična propaganda v francoski armadi.

Curih, 31. julija. Hervé nadaljuje v brošuri svoje napade proti vojnemu ministru Milerandu, kjer dolži tudi vrhovnega poveljnika generala Joffreja, da vedoma podpira royalistično stremeljenje v armadi.

Francija in mirovna poslanica sv. očeta.

Genf. Francoski listi sodijo z ozirom na mirovno poslanico sv. očeta, da bi mir v sedanjem trenutku koristil le Nemcem. Kljub temu se zdi, da krogi sporazuma štirih niso neradi čuli besedi sv. očeta.

Francoski letalci zopet nad Freiburgom.

Berlin, 1. avgusta. (Kor. ur.) Včeraj okoli 6. ure zjutraj je priletelo nad Freiburg zopet 6 sovražnih letalcev. Posrečilo se je sestreliti eno letalo. Dva lahko ranjena letalca sta bila ujeta.

Gospodarski boj entente.

Lyon, 31. julija. »Lyon Republicain« poroča, da je francoski senat včeraj pozval vlado, naj nadaljuje svoja diplomatska pogajanja z zavezniki, da se doseže mednarodni dogovor skupnih odredb glede prepovedi trgovine z Nemčijo in Avstrijo. »Temps« pa poroča, da se je zbornici predložil zakonski načrt, ki kazensko zasleduje vsak izvoz blaga iz osrednjih držav. Carinski odsek je ta načrt sprejel.

Na morju.

London, 1. avgusta. (K. u.) Potopljen je bil parnik Clintoma. Posadko, 45 mož, so rešili.

London, 1. avgusta. (K. u.) Potopljen je bil angleški parnik Benverlich.

Turčija v vojski.

POROČILO TURŠKEGA GENERALNEGA ŠTABA.

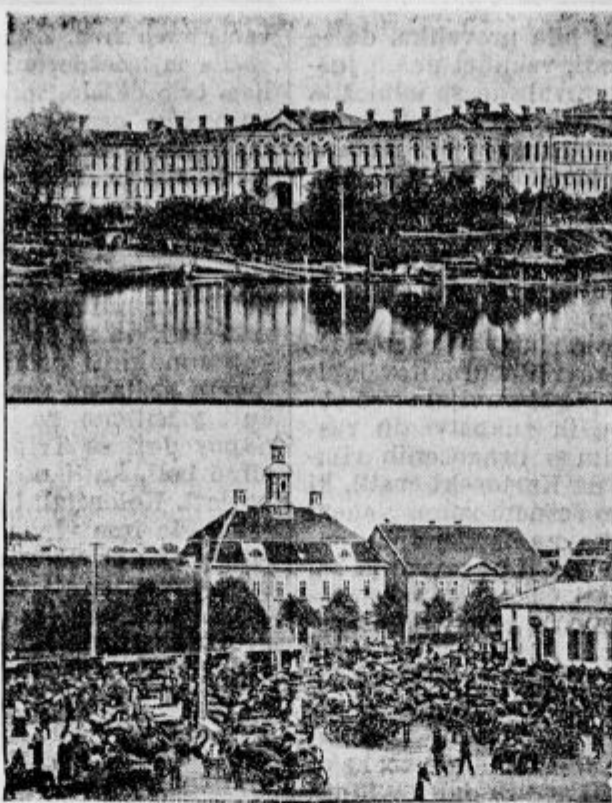
Carigrad, 2. avgusta. (Kor. ur.) »Agence telegraphique Milli« poroča iz glavnega stana:

Naši poizvedovalni oddelki so 31. julija vdrl pri Sedil-Bahru v sovražne strelske jarke in so zaplenili veliko množino pušk in streliva. Neko naše letalo je letalo nad Tenedosom, vrglo je uspešno štiri bombe, med katerimi je ena padla na sovražno letališče. Letalo sta zasledovali dve sovražni letali, a je naše otvorilo nanje uspešen ogenj iz strojnih pušk.

Carigrad, 2. avgusta. (K. u.) Agence telegraphique Milli poroča iz glavnega stana:

Kavkaška bojna črta.

Naše desno krilo je prepodilo po boju dne 30. julija sovražnika iz njegovih že prej pripravljenih postojank pri Tartaku in blizu meje. Ujeli smo približno 160 Rusov in smo zaplenili množino pušk, streliva in oprave.

Mitava,

katere so zasedle nemške čete, je glavno mesto ruske gubernije Kursko in leži sredi ravne planjave, samo 3-6 m nad morjem (nedaleč od ustja Drixe v Aa in ob železnici Riga—Mitava—Libava). Mesto je pravi

vilno zgrajeno, ima pa veliko nizkih lesenih zgradb. Neposredno pred mestom ob luki leži veliki, ne popolnoma dograjeni grad (slika zgornj), sedaj sedež guvernerja in gubernijskih oblasti. Spodnja slika: Mitavski trg.

Dardanelska bojna črta.

Sovražnik je pri Ariburnu na nek naš mal streški jarek, ki je bil zaseden po neki naši opazovalni straži, streljal s topovi, s puškami in z bombami. Razstrelil je dva podkopa in je demonstrativno napadel levo krilo. Končno je bil prepoden z velikimi izgubami.

Pri Sedilbahru daljši, brezuspešni ogenj iz pušk na levo krilo.

Na ostalih bojnih črtah nič bistvenega.

RUSI SE PRI ERZERUMU UMIKAJO.

Carigrad, 2. avgusta. (Kor. ur.) Iz Erzeruma se poroča: Rusi se umikajo pred turškim desnim krilom.

Z Maksom in Lizo za sovražnikom.

Topničar Izidor Radikon, ki se ves čas udeležuje velike naše ofenzive na severu, tako-le opisuje, kar je doživel: 30. aprila smo dospeli na postajo Bobova v Galiciji. Že je bilo slišati strašno grmenje topov. Hitro smo razložili naše topove in možnarje in se odpeljali z njimi na določeno mesto, kjer smo jih vkopali. 2. maja ob 5. uri zjutraj smo otvorili strašen ogenj in streljali neprenehoma do podneva. Popoldne je topovski ogenj pojenjal in ob pol šestih zvečer popolnoma utihnil. Pokale so le še puške in strojne puške. Naenkrat vse utihne: naši so naskočili z bajonetom. Cel napad se je popolnoma posrečil, vrgli smo sovražnika z vso silo nazaj. Čez dve uri so že gnali mimo naše baterije čez dvatisoč ujetih Rusov; na celi črti pa je bilo ta dan ujetih 30.000 Rusov.

Še tisti večer smo topove izkopali in udarili za sovražnikom, ki smo ga komaj dohajali; marsikje smo se ustavili in oddali po nekaj streliv. 18. maja smo dospeli do mesta Jaroslav. Tam je bil sovražnik zopet močno utrjen. Hitro smo pripravili topove, a do ognja ni prišlo, ker se je posrečilo vreči sovražnika še par kilometrov nazaj. Dne 19. maja smo šli iz mesta in pred njim vkopali topove. 23. maja popoldne se začne strašno streljanje iz pušk in topov, ki je trajalo približno dve uri. Nato topovi utihnejo, infanterija naskoči. Sovražnik je bil zopet strahovito poražen in vržen nazaj. Dobili smo povelje, z enim topom udariti za sovražnikom. Šli smo kakih pet kilometrov in se ustavili na cesti, kjer smo pričakovali nadaljnega povelja. Tedaj se nenadoma privali ruska baterija s šestimi topovi in možmi, ki so topove vlekli. Nato so prišli še naši z drugim topom. Ob 5. uri popoldne smo dobili povelje, da odrinemo do Przemysla. Ondi smo že našli pripravljen prostor za naše topove. Ko smo bili že blizu, prileti par sovražnih granat in šrapnelov, nakar naš stotnik takoj izbere varnejši prostor za naše topove.

Naša baterija je stala blizu vasi Dubkovic. Prvi dni nismo nič streljali. 1. junija smo pa otvorili strahovit ogenj. Streljali smo brez prestanka. Drugi dan so že naši zasedli tri dele trdnjave. 3. junija, na Sv. R. T. dan, smo pritisnili na trdnjavo z največjo silo in krog poldne je bil Przemysl naš. Oddahnili smo si nekoliko po hudi, a zmagoviti bitki. 4. junija smo odšli dalje v trg Radimno, kjer smo ostali

teden dni. Nato smo šli v Dunkovice, kjer smo topove vkopali in še precej streljali. Ko je bil sovražnik vržen, smo odrinili dalje proti mestu Javorovu, kjer smo ostali dva dni. Tu smo bili zelo zadovoljni, ker smo si lahko vsega kupili, kar smo hoteli: mesa, klobas, slanina in belega kruha. Vse to so popustili Rusi, tako hitro so morali bežati. Mesto je še precej lepo, a povečini židovsko; zraven je lepo jezero.

19. junija smo odrinili dalje in zvečer dospeli v mesto Janov. Marsikje smo že videli razdejane hiše in pogorišča, a Janov je pa popolnoma požgan in uničen. Šli smo takoj dalje in krog 11. ure ponoči dospeli na določeno mesto. Do jutra smo čakali na cesti, zjutraj smo postavili topove in krog 6. ure zvečer oddali nekaj streliv. Potem smo vso noč počivali. Naslednje jutro smo vstali ob treh in se pripravili na ogenj. Krog pol petih se je začel artiljerijski ples na obeh straneh. Streljanje je trajalo do dveh popoldne. Ravedno smo se spogledovali, češ: Kako je stvar izpadla? Saj priprosto topničar ne ve, kaj se pred njim godi. Tedaj pride povelje, da gremo zopet naprej. Šli smo kakih 5 km; vsi smo bili nestrpni, kajti bližali smo se Lvovu. Krog pete ure popoldne se pripelje mimo naše baterije avtomobil z našimi častniki, ves okrašen s cveticami. Neki častnik, ki je imel v roki šopek cvetic, nam zakliče »Lvov je naš!« To nas je kljub vsemu trpljenju zelo razveselilo. Po večerji smo topove izkopali in bili dobre volje, ker nam je častnik rekel, da pojdemo drugi dan v Lvov.

Naslednje jutro ob 8. smo odrinili dalje in dospeli v Lvov. Tu so nas priščno sprejeli; ljudje so nam delili cigarete in bonbone. Čudno so gledali meščani našega »Maksa« in »Lizo« — naša možnarja. Ko smo se krog poldne ustavili na določenem prostoru, se je vse zgrinjalo krog nas in občudovalo naša veličana.

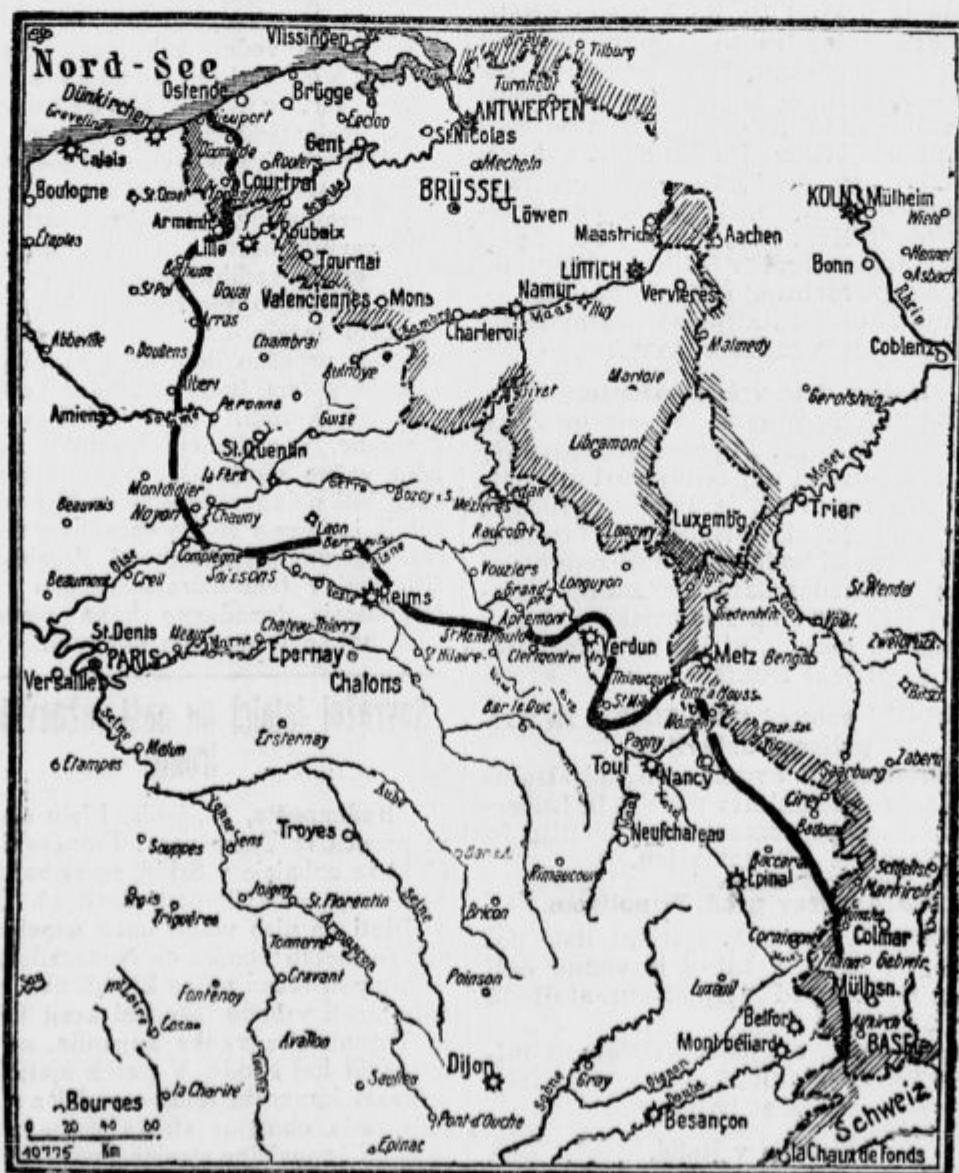
V Lvovu smo ostali tri dni. Veliko mest sem že videl, a tako lepega še ne, kakor je Lvov. Vsem se je tu zelo dopadlo. 27. junija smo odrinili dalje in v dveh dneh dospeli v Ravarusko. Tako smo trudapolnih dveh mesecih očistili Galicijo sovražnika in prestopili na ruska tla. Veliko tečev smo prestali, a hvala Bogu, vse srečno. Nobeden od naše baterije ni bil niti ranjen. Bog nas varuj tudi v bodoče.

Dnevne novice.

+ Hrvacije in Slovenci. Pod tem naslovom piše splitsko »Naše Jedinostvo«: V množici pisem, ki prihajajo v Dalmacijo, se hvalijo bratje Slovenci, na tovariše v vojski in sploh na prebivalstvo. Slovenci gledajo, da se sprijaznijo z Dalmatinci, da so jim pri rokah, prepostrežljivi. Po bratovsko pazijo nanje, da ne bi bolje mogli niti rodni bratje na domačem ognjišču. Dočim to z veseljem beležimo, s teh žalov hvala dragim slovenskim bratom, hvala za vedno tudi v imenu bratske, slovenske vzajemnosti. A njihovo ljubezen v vojski, tako veliko in iskreno, bomo vračali pozneje v Dalmaciji v miru vsakemu bratu Slovencu!

+ Nemški cesar je izdal nemškemu ljudstvu ob obletnici vojske oklic, v katerem pravi med drugim: »Pred Bogom in zgodovino je moja vest čista. Jaz nisem hotel vojske.« Nadalje omenja, da so strankarsko-politični boji utihnil. Duh skupnosti preveva vse Nemce. »Polni hvaležnosti smemo reči: Bog je bil z nami. Sovražne armade, ki so hotele vkorakati v Berlin, so vržene daleč nazaj. Notranja moč in enotna narodna želja v duhu ustanoviteljev države jamči za zmago. Brez omagovanja bomo vztrajali, dokler ne nastopi mir, mir, ki nam bo nudil v bodoče potrebno vojaško, politično in gospodarsko varnost. Tako bomo veliki boj za pravico in prostost Nemčije, naj traja, dokler hoče, častno prestali in bomo pred Bogom, ki naj blagoslovi naše orožje, vredni zmage.«

— Odlikovanja. Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil stotnik 4. bos. herc. p. Rudolf Peternel, nadporočnik 14. polj. havb. p. Gustav Stuhel, nadporočnik 97. pp. Josip Zidanšek in poročnik 89. pp. Anton Šele. — Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje je dobil narednik tel. p. Karel Ternek, pri 15. zbornem telef. oddelku. — Srebrni zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje sta dobila desetnika, tit. četovodji Franc Urbas, mob. rez. bolnišnica št. 1/15 in Lovrenc Volk, san. oddelek št. 25. — Najvišje pohvalno priznanje je dobil poročnik 2. bos. herc. p. Viktor Sinkovec, črnovoj. nadporočnik V. Janežič, pri voj. bolnišnici št. 3/10, nadporočnik 47. pp. Viljem Slašek, poročnik 97. pp. Rihard Klinger, poročnik 97. pp. Roman Malarič, Sretislav Skokanek in Fr. Dietrich. — Viteški križec Franc Josipo-

Nemci na Francoskem po enem letu vojske

vega reda je dobil stotnik 1. bos. herc. p. Anton Vidic. — Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil pred sovráznikom padli stotnik 47. pp. Ferdinand Ornik in poročnik 17. pp. Karel Belina. — Ponovno najvišje pohvalno priznanje so dobili: stotnik 97. pp. Ivan Petrič in Jos. Nagy in nadporočnik 97. pp. H. Oppitz. — Najvišje pohvalno priznanje je dobil poročnik 78. pp. Ivan Vidmar, pri 7. inf. žel. div., poročnik 97. pp. Anton Galzigna, poročnik 87. pp. Jurij Rüll, stotnik Egon Kaučič, inf. bat. št. IV/81. — Zlato hrabrostno svetinjo je dobil deseterik 97. pp. Pečar Franc. — Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste je dobil kadet 4. bos. herc. p. Majerle Anton. — Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste je dobil divizijski trobentač Košir Karel, pri 3. gor. top. p., četovodji 3. pion. bat. (2. stot.) Gregorec Josip in Kandolf Josip.

— **Vpoklic črnovojnikov na Ogrskem.** Ogrski črnovojniki letnikov 1879 do 1890, 1892, 1893 in 1894, ki so bili pri naknadnih prebiranjih potrjeni, morajo odriniti pod orožje dne 16. avgusta.

— **Umrla** je na Dunaju v visoki starosti 90 let mati načelnika generalnega štaba gospa Barbara Conrad pl. Hötendorf, polkovnikova vdova.

Edison je iznašel svetilko, ki omogoči ognjegascem, da razločujejo tudi v najgostejšem dimu vse stvari.

— **Umrla** je v Rožni dolini pri Ljubljani gospa Marija Oblak roj. Kopač, posestnica in mesarica.

— **Oprostitev od črnovojne službe.** V splošnem interesu se opozarja, da se bodo prošnje za oprostitev od črnovojne službe le tedaj rešile od pristojnih vojaških oblastev, ako se vložijo potem okrajnega glavarstva, v mestu Ljubljana potom mestnega magistrata.

Novice s Primorske.

Plače učiteljstvu goriškega šolskega okraja za mesec avgust t. l. se vsled nastalih ovir razpošljejo nekaj dni kasneje. — C. kr. okrajni šolski svet v Gorici. V Ajdovščini, dne 29. julija 1915.

Umrl je v Ljubljani Jernej Marušič, star 50 let, doma iz Opatjega sela.

Begunec umrl. V Ljubljani je umrl Ivan Zorzin, kmet-begunec, star 86 let.

— **Uboj v Trstu.** V Gradcu uradujoče tržaško deželno sodišče je obsodilo sobnega slikarja Viktorja Viottija iz Trsta, ki je dne 3. aprila v kavarni »Al fedel Triestino« (Pri zvestem Tržačanu) petkrat ustrelil na delavca Antona Maraspina, da je napadeni umrl, obsodilo v sedemletno težko ječo.

Nadvojvoda Jožef odlikovan.

Dunaj, 2. avgusta. Cesar je izdal naslednje lastnoročno pismo: »Ljubi gospod stričnik nadvojvoda Jožef! Z veseljem podelim Vam Ljubemu, poveljniku vrliga 7. zbora, katerega že dolgo in tudi pod najtežimi razmerami uspešno vodite in ki Vam je z navdušenjem vdan, veliki križ Mojega Leopoldovega reda z vojno dekoracijo.

Dunaj, 29. julija 1915.

Franc Jožef I. r.

Negolovo zadržanje Rumunije.

Kodanj, 2. avgusta. Danski pisatelj Jessen, ki deluje za pariški zunanji urad, brzojavlja listu »Berlingske Tidende«, da smatrajo v Parizu načrte Rumunije za nepregledne. Treba se je pripraviti na vsako presenečenje.

Iz pisem vojakov.

Odmor. Konji, ki smo jim bili odpeli oziroma popustili pasove in jermenje, so vohnjali proti čebrom z vodo. Solnce, ki se je ravnokar pogrezalo v rdečih oblakih zapadnega neba, je bilo svojo nalogo dobro izvršilo: s prašnate zemlje se je odbijala vročina, da se je zrak pri tleh tresel in mrlel.

Tupatam izteza kak ulanec svoje na sedlu odvevane ude v jarku ob cesti — vojaški delopust v sovražnikovi deželi.

»Mojster pa se vedno peha!« Pred kočico stoji štab ter pridno pregleduje zemljevide. Kar priteče štabni trobentač ter pokliče nadporočnika Adama Korytowskega. Povelje: »Gospod nadporočnik, Vi morate z enim podčastnikom in deseterico jezdecev odriniti koč poizvedovalna patrolja preko Zaklikova — pristave Gara—Stroza, v smeri Krasnik, ter poizvedeti, kje stoji sovražnik.«

Povelje se je hitro še enkrat ponovilo in na zemljevidu ugotovilo. Polusvit večernega mraka je zadostoval za prvo orientacijo. Sedaj pa: »Srečno! Servus!«

Par hipov pozneje so že zajezdili konje, in nadporočnik je z 11 drznimi Malorusi švignil čez plan, da so sedla zaškripala. — »No, torej, zdaj imamo vsaj koncem koncev pošteno nalogo pred seboj,

čisto taktičke narave, in še daleko ne tako lepo, kakor smo o njih sanjarili v vseh teh letih miru. Da, letalci! Ti so sedaj gospodarji strateškega poizvedovanja. Toda, kaj more nam slabo vreme? V Dunajskem Novem Mestu je bilo to vse krasno videti. Če pa sedaj, v vojni, nebo kljubuje? Tudi nas jezdece bodo še potrebovali in rabili za strateške naloge. Samo godrnjati ne!« — Kroinkrog tišina, nobene duše, vonj po krvi je že napajal vzduh.

Zatlikov je bil že za nami, Sana prekoračena. Ob luči žepne svetilke, skrbno zastrle s čepico, pogled na kompas: »Torej, tamle mora biti pristava.«

Častnik je skokoma odjahal s prvimi jezdecami naprej. Zdajnjazaj žvižg, in podčastnik je vodil ostalo četo za njim.

Tako so prijezdili blizu do Ksicze. Kakor pošasti mole obrisi prvih hiš kvisku iz teme. Skoro na tristo korakov so se bili ulanci priplazili, kar zarezgeta kljuse nekega jezdeca ob boku. V bližini so nedvomno konji. »Pozor!« Gornji trup naprej, počasi dalje!

Že je počilo najmanj 30 pušk. Sledile so saive. Kdo ve, odkod! Niti ene cevi ne opaziš. Morajo biti dobro zakopani. Tam pa pridirja iz vasi že cela vrsta kozakov, dober vod. »Smer za menoj! Marš, marš!« zakliče nadporočnik, ki se je bliskoma odločil. In v divjih skokih zleti kavalkada proti robu gozda, ki se razprostira kakih 1500 korakov od Ksicze proti jugu. Kozaki divjajo za nami, streljajo kakor Indijanci. Pik! — zadelo je samo bojno sklenico. Škoda zadnjega požirka! Sedaj velja: Kdo ima boljše konje? A, prijatelji me hočejo odriniti od gozda; se jim že nekaj dozdeva! Prepozno, gospoda moja!

Široko se razprostira gozd v globokem, svetem miru. Ne pozna ne prijateljev, ne sovražnikov. Kdorkoli teh divjih jezdecev ga doseže, mu ponudi varno zavetje v svoji temni goščavi. Ulanco so bili svoje zasledovalce še bolj pretekli in že so skozi grmovje ob robu drveli pod prvo drevje.

Njih široki, od trnja razprskani kmečki obrazi se cede veselja, hitro so zbrani ob svojem vodji. Ta si pa dovoli še majhno šalo s kozaki, ki so se, kakih 500 korakov proč, potrti gugali na svojih poskakujočih konjih ter žalostno, ne da bi si znali pomagati, prežali proti grdemu gozdu.

Pet karabincev bo pač zadostovalo. Koritovski se s par strelci priplazi do pravnega izstrelišča, in sedaj velja osvetla! Dobro! Tam že leži eden od njih. »Živahno streljati!« in tedaj že srče proč, — trikrat več jih je bilo kakor nas! Le ne tritati streljati! »Ustavi ogenj!« Tako, sedaj bi imeli mir.

Sedaj pa beleznico v roke. Hiter naris; da, od tam so priletele kroglice. Vsekakor vojna straža! Zemljevid sem! O, potemtakem pa bi se dala izslediti cela črta prednjih straž. Poizkusimo enkrat preko Ziomijske proti pristavi Ksicza. Bože moj, sedaj bi dobro dela svalčila! Pa, kdo ve, morda bi njen žar spravil ves načrt v nevarnost. Torej, kadimo mrzlo! »Ne pelji nas v izkušnjavo!« Rajši proč s »papirovko«. Kako postane človek otročji, kadar se je treba odpovedati strasti. »Na konje!«

Čez pet minut se je bila naša bojovita četa na drugem kraju približala sovražnemu pasu, previdno kakor tipalniki žuželke. Ni manjkalo dogodljajev. Topot smo ugotovili drugo vojno stražo severno od čuvajnice Ziemijske, kar je častnik na svojem narisu natančno začrtal. In tako je šlo naprej, smrtni nevarnosti v obraz, dokler ni bila vsa črta sovražnih prednjih straž, kos za kosom, razkrita, vojne straže na prostoru Majdan—Dobrova—Wolko z glavno postojanko ob pristavi Ksicza. Ta oddelek je štel nad 100 mo. Nadporočnik Korytowski je se tedaj zavedel, da je njegova naloga rešena, in šele sedaj so pogrnili utrjene konje v lahnem diru nazaj.

Enega ulanca je pogrešal. Pala sta s konjem vred tam zadi, ko so Rusi pošiljali svoje zadnje pozdrave za nami. Re-vež! Ali ti bo kdo pomagal? Ali pa te sploh nobena kost več ne boli? Kaj poredče tvoja mati, tvoja nevesta? Koliko je mater, koliko deklet, ki sedaj tarnajo! — Ah, jutranji svit! Čisto rdeče je zažarelo nebo. Morda koraka moj ulanec baš sredi skozi ta ognjena vrata v večnost? Bi tudi ne bilo ravno slabo. Sedaj pa svalčico! — Na misel mi pride stara jahaška pesem o »jutranji zarji«. Nekaj posebnega je v njej; ni neumna, ne!

Vraga, zdaj pa naprej! Podpolkovnik bo že čakal; smejal pa bo se tudi. Rado-veden sem, kaj poredče.

S tihim, ponosnim nasmehom na ustnicah je častnik jezditel proti svojemu polku, deseterica vrlih ulancev pa za njim. Po divji noči jih je nekoliko mrazilo pod bleščecimi žarki jutranjega solca in — jahaške časti.

× × ×

Dne 15. septembra 1914 so podredili istemu častniku lovski oddelek s 50 mož-

mi in eno strojevko. Detašman je imel od Sieniawe izvršiti sunek proti Cieplicam, ondote nezakrivale patrle razpršiti ter dognati, kje stoji in kako močan je sovražnik.

Skoro mesec dni je bilo preteklo od Zaklikovske patrle. V vojni pa pomeni en mesec mnogo — koliko bolj si čez toliko časa utrjen, koliko stvarnejše vse presojaš. Ne razmišljaš več o mrtvih, in tako lažje opravljaš poveljniške posle.

Dejanski je nadporočnik Korytowski južno od Cieplic zadel na sovražno konjenico, ki je bila že razjahlala. Kosmate kape so se bile menda šele ravnokar ugnezdile onstran rečice, ki teče v neštetihi malih cvinkih proti Sanu — prava lenoba med rekami. Sedaj pa se je ni bilo smelo prezirati in zaničevati. Očividno bi se sicer dala prebresti, vsekakor pa je tu nastop z golim orožjem izključen, in to žalibog hudo nasprotuje jahaškemu boljšemu instinktu. »Torej streljaje skozi!« V gozdu na desni so se dali konji lepo spraviti v kritje, in tamle ob ovinku reke se bliža šuma tik grmovja ob obali. Krasno, divno! Tam jih presenetimo, postavivši strojno puško, in tako bomo prijazno družbo onstran reke prav lepo obstreljevali od boka.

Med tem, ko se to vrši, pa pridržim jaz s polovico mojih karabincev takorekoč »bika za roge«.

Vse to se je že hitro, kakor bi trenil, zgodilo. Sklepu je sledilo povelje! Tu so se že ulanci v težkem, nerodnem teku razkropili v roje, dočim so jih z one strani obsipavali s strelji, ki niso bili ravno slabo merjeni. Tam so že potegnili konje dalje noter v gozd, dočim je predmojster s svojimi ljudmi vlekel strojno puško na zaukazano mu mesto. Zavedal se je svoje časti, kajti njegova naloga je bila, da skuša sovražnika z nepričakovanim ognjem z boka omajati. Sicer pa imeniten dečko, ki se je znal zares popolnoma neopazeno priplaziti do določenega kraja. Le predolgo časa je potreboval za to delo; — tako vsaj so menili ulanci v rojni črti, katerih marsikdo je bil že obstreljen in se je ranjen vlekel proti gozdu. V nepotrepljivem pričakanju so vrli fantje med ostrimi poki svojih karabincev napenjali sluh v smeri proti grmovju ob obali. Samo dva tovariša, ki sta že izdihnili, sta bila uvidnejša; njima se pač ni več mudilo. Nadporočnik pa je že razmišljal, kako da preboj, o katerem je bil docela prepričan, da se posreči, najbolje izkoristi. Le kadar mu je krogla, ki se je odbila od tal, brizgnila v obraz kako grudico, je zago-dnjel.

Sedaj pa je naenkrat iz grmovja zara-gljalo, in ulancem-strelcem so se od veselja razlila lica. Mojster je, kakor je bilo videti, dobro delal s svojim čudovitim kosilnim strojem, kajti sovražne kroglice so že vedno redkeje padale. A strojevka je brez usmiljenja drapala naprej v sovražnih vrstah in zemlja se je onstran napajala s krvjo. No, sedaj se že plazijo liki voluhari iz svojih luknji. To pa jim moramo priznati: svoje konje so sijajno skrili. Nekaj jih je že zajahalo, in v hipu so se razkropili na vse štiri vetrove. Strela! Moji ulanci pa zijajo za njimi. »Ogenj! Ogenj!«

Tudi strojna puška je ubežnike še skropila, kolikor se je dala naprej poriniti po drkalnici.

Prosta pot, zrak čist. Sedaj pa hitro čez vodo, le naprej! No, lepo vezilo so jim naklonili bogovi. Tu leži več kozakov nego je nas vseh skupaj. Tam se jih še nekaj zvija v bolečinah. Ubogi črvički! Naprej, naprej! Čas je sedaj vse!

Nekaj ur pozneje dirjata že dva jezdeca — sčela od oddelka nazaj s poročilom: »Sovražna pehota, približno dva bataljona v Cieplicah in okolici.«

Oj, tamle bi morala biti še krasna »lina« za opazovanje. Smer: nizki z gozdom pokriti holm! Straže na drevju razdeliti, malo bolj nadzorovati dečke! Kaj, straža št. 3 ima poročilo? K njemu! No, hvala. To bi torej bila cela brigada konjenice. Sicer pa vozi topništvo s seboj. Vse proti Cieplicam. »Debeli četrtek« je danes, kaj? Srce ti kar poskakuje v prsih. »Videti« je najlepši šport na svetu, samo če bi pisanje poročil ne bilo tako presneto zamudno. Toda gospodom takorekoč upreti oči v drobne njihove strategije in jih semtertje tudi še malo poščegetati — to je za jezdeca delikatesa! Sedaj pa nas je sovražna stranska straža izvohala ter kralu naščuvala proti nam večji pehotni oddelek.

Kaj nam mari! Mi se že prebijemo. Morda vidimo še kaj novega. Jutri bo itak batin deževalo. Teh par strelcov — prava reč! Toda poročila! Jezdec — sčeli? Na vsak način je priporočljivo, da se poročila precej odpravijo. Konji so tudi že spehani. Torej, odhod! Žalibog! General bo s poročilom zadovoljen. Oni tam pa streljajo čedalje bolj gosto. Zaman! Nima nobenega smisla! Če se od nas le eden povrne, izda zbiranje in razvrstitev vaših dveh brigad. Z Bogom, gospoda! Na svilenje jutri! In odleteli so v lovskih skokih.

General je prihodnji dan pariral nameravani ruski udar. Ruska kri je tekla

v potokih. Nadporočnik Korytowski si je pri tej priložnosti zaslužil »signum laudis«.

Korytowski pa je šel dalje za sledom.

Močna pehotna kolona prikoraka z vzhoda proti Lesajku. Vraga! Komaj sta sčela izginila, pa že zopet novica, — to je stara pesem. Toda to poročilo se je izplača. Štiri jezdece tvegam, eden se bo pač pretolkel. V bližini že zopet strasiijo kozaki.

Ljubljanske novice.

Ij **Redna seja občinskega sveta** bode v četrtek, 5. t. m. ob 6. uri zvečer. Na dnevnem redu je proračun.

Ij **Kako bo Ljubljana letos praznovala cesarjev rojstni dan?** Odsek za proslavo cesarjeve 85letnice in odsek za »Ščit v železju« sta imela v petek pod predsedstvom župana dr. Tavčarja skupno sejo, na kateri se je sklenilo sledeče: Na predvečer cesarjevega rojstnega dne 17. avgusta se bo na županov poziv okrasila Ljubljana z zastavami in meščanstvo bo razsvetlilo okna. Vršil se bo tudi vojaški mirozov. Dne 18. avgusta, po cesarski maši, se vrši pred rotovžem slovesno zabijanje žebcljev v mestni »Ščit v železju«. V ta namen bo postavljena posebno lepo okrašena lopa. Cesarjev rojstni dan bo za Ljubljano zajedno tudi cvetlični dan. Dame vseh treh mestnih strank bodo prodajale na ulicah in trgih cvetlice v korist Rdečemu križu. Mestna občina pa se bo na cesarjev praznik spomnila tudi cesarjevih največjih ljubljencev, ranjenih vojakov, ter jim hval-ležna za junaško obrambo domovine, za katero krvavijo, nekoliko olajšala praznik vrhovnega vojnega gospoda. Odsek je sklenil pogostiti vse v ljubljanskih bolnišnicah se nahajajoče ranjence s cigaretami, smodkami, pivom in dobrim pecivom.

Ij **G. Konrad Šimnic**, poročnik 17. pešpolka, ki je dobil za svojo hrabrost srebrno svetinjo 1. razreda, je bil ponovno odlikovan z vojaškim zaslužnim križem 3. razreda z vojno dekoracijo.

Ij **Umrla** sta v Ljubljani: Josip Živic, pečarski delevac, star 65 let, in Tomaž Potočnik, poddesetnik črnovojniškega etapnega bataljona.

Ij **Umrl** je zet grofice Gasquet-James major pl. Deeken, ki je dobro znan Ljubljancem. Ranjen je bil na francoskem bojišču.

Ij **Delo nove ceste** od Rudolfovega kolodvora do Celovške ceste — tik ob pivovarni »Union« — naglo napreduje. Delo je že skozinsko v drugem stadiju. Prst odstranjena in tudi temeljno delo — utrjevanje s kamenjem se že bliža svojemu koncu. Kadar bode nasuta in gramoz pohrstan s težkim valjarjem, obsajena z nasadi, pa bode skoraj najlepša cesta v Spodnji Šiški. Ko dobi še slednjič klopi in razsvetljavo, bo postala javnemu prometu koristna in prijetna in vsakdo se je bode idoč na vlak gotovo rajši posluževal, kakor stare, blatne, vijugaste Ceste na Rudolfovo železnico, saj bode sedaj pot peljala naravnost iz mesta po drevoredih. Cesto grade ruski ujetniki v pristnih ruskih vojaških uniformah, z ruskimi »medvedjimi« in krožničastimi čepicami ter v visokih škornjih pod nadzorstvom naših vojakov in le malim številom civilnih delavcev. Kamen dovažajo iz Vodnikovega kamnoloma v Podutiku, kjer so istotako zaposleni ruski ujetniki — 40 po številu. Delo se vrši na obeh krajih tudi ob nedeljah.

Ij **»Zelena svetilka«**. — Velik kriminalni roman z dunajskimi umetniki se od danes naprej predstavlja v kino »Central« v deželnem gledišču. To umetniško delo nam kaže velike uspehe dunajskih igralcev in je sijajno delo domače kinematografske industrije, ki s takimi deli vzdrži lahko vsako konkurenco. Glavno vlogo igra slavni dunajski igralec Rihard Waldemar s Karlovega gledišča. Na vspredu je še novo vojno tedensko poročilo, dve dobri veseloiigri in ena komična slika.

Ij **Ušla** je pisana papiga, ki sliši na ime »Kokolo«. Kdor kaj vé, se prosi, da to sporoči proti nagradi Ljubljana, Stara pot 9.

Polovanje po Štajerskem, Kranjskem in Hrvaškem.

Štajerska namestinja je z dne 24. julija izdala naredbo o potovanju po vojvodini Štajerski in v vojvodino Kranjsko ter v kraljestvo Hrvaško. Ta naredba se glasi: § 1. Po vojvodini Štajerski more se potovati brez posebnega poverila (legitimacije). A vendar pa je potujočemu občinstvu v korist, vsekdar preskrbeti si v sledečem § 2, točka 1, nadrobneje označeni potni list. § 2. Civilne osebe ne smejo deželne meje niti na Kranjsko in Hrvaško, niti s Kranjskega in Hrvaškega prestopiti brez posebnega izkazila. Pri tem je vseeno, se li vporablja vozila ali ne. Izkazati se more: 1. S po ukazu avstrijskega skupnega ministrstva z dne 15. januarja 1915, drž. zakon šteč. 11, ali po ukazu

ogrskega skupnega ministrstva z dne 16. januarja 1915, šte. 285 M. E., izdanem, s fotografijo opremljenim potnim listom, kateremu je od pristojne politične okrajne oblasti ali cesarske policijske oblasti pridjan: »Veljaven tudi za potovanja v ozemlje južnozahodnega armadnega obseja.« 2. S poverilnico za državne ali dvorne uslužbenice in njih svoje, opremljeno s fotografijo. 3. Z od oblasti izdano poverilnico (legitimacijo) v svrhu uporabe kakega poštne vlaka vojnoveznega reda. V točki 1 in 3 navedene izkazne listine izdaja v Gradcu c. kr. policijsko ravnateljstvo in v vseh drugih krajih dežele pristojna politična oblast prebivališča (c. kr. okrajna glavarstva, c. kr. optične ekspoziture, mestni svet v Mariboru, mestna urada v Celju in Ptuj). Za prestop iz Kranjskega na Štajersko je razven pod točko 1 označenega potnega lista še potreben prehodni list, katerega je pred prestopom deželne meje od katere v to pristojne vojaške oblasti na Jesenicah (Gorenjsko), v Ljubljani, v Rudolfovcu ali v Št. Petru (na Krasu) dobiti. § 3. Za navadni vsakdanji lokalni obmejni promet med neposredno ob obeh straneh dežele meje Štajersko — Kranjsko in Štajersko — Hrvaško ležečimi okrajni zastopstvi od c. kr. orožništva poverjeno spričevalo o istosti (identiteti), katero more občinski predstojnik ali njegov namestnik povsem zanesljivim in njemu znanim prebivalcem svoje občine do preklica izdati. § 4. Prestopki teh naredb kaznujejo se v smislu § 8 zakona z dne 3. maja 1869, drž. zak. šte. 66, z globo ali z zaporom, katere more pristojna politična oblast prve stopnje kraja, oziroma c. kr. policijsko ravnateljstvo v Gradcu, odmeriti do zneska po 2000 K ali do šest mesecev zapore. § 5. Ta ukaz stopi takoj v veljavo.

Ob črnogorski meji.

Po »T. U.« prinašajo »Münchener Neueste Nachrichten« 31. julija iz Cetinja: Poroča se, da se avstrijske čete na črnogorski meji že nekaj dni živahno gibljejo. Obstreljevale so črnogorske postojanke severno od Gabe. Črnogorci pa so začeli z ofenzivo na črti Gorad-ža—Foča in so ujeli nad 30 mož. Kot neresnično se proglašajo vest nekatere tujih listov, češ da je Črnagora vzela svoje čete z avstrijske meje. Pač pa je Črnagora po zasedenju Albanije svoje čete na avstrijski strani pomnožila za 30.000 mož.

Odlikovanja pri 17. pešpolku.

Skupni pregled.

Častniki: Polkovnik Neubacher Ivan, vojaški zaslužni križec 3. vrste; podpolkovnik Ventour pl. Thurmau Hugo, red železne krone 3. vrste; major Pichler Jurij, red železne krone 3. vrste; major Steinbrecher Vincenc, red železne krone 3. vrste; major Kolar Avgust, 2. bos. herc. p., red železne krone 3. vrste; major Pichler Jurij, vojaški zaslužni križec 3. vrste; stotnik Kunze Artur, vojaški zaslužni križec; stotnik Kreipner Miroslav, voj. z. no. priznanje; stotnik Klein Rudolf, vojaški zaslužni križec; stotnik Gressel Karol, vojaški zaslužni križec; stotnik Kreipner Miroslav, voj. zaslužni križec; stotnik Nesidowski Gavin pl. Niesiolovce pl. Vitold, stotnik Schmid Artur in stotnik Kiesewetter pl. Wiesenbrunn Oton, vsi trije vojaški zaslužni križec 3. vrste; stotnik Gressel Karol, najvišje poveljno priznanje; stotnik Klimann Tomaž, Möbius Rudolf, pl. Hosp Ivan in Lenart Franc, vsi voj. zaslužni križec 3. vrste; stotnik Lukanc pl. Savenburg Anton, najvišje poveljno priznanje; nadporočnik Schmal Adolf, voj. zaslužni križec 3. vrste; nadporočnik 7. pp. Scholz, voj. zaslužni križec 3. vrste; nadporočnik pl. Hosp Ivan, najvišje poveljno priznanje; nadporočnik 8. lov. bat. Petzold, najvišje poveljno priznanje; nadporočnik Sočnik Mavricij, voj. zaslužni križec 3. vrste; nadporočnik Šufaj Emanuel in Klug Julij, oba najvišje poveljno priznanje; nadporočnik Korže Alojzij, Eisenzopf Alfonz in Strašek Rudolf, vsi trije voj. zaslužni križec 3. vrste; nadporočnika Cichy Karel in Weiland Ladislav, oba najvišje poveljno priznanje; stotnika Salcher Pavel in Ratz Evgen, oba voj. zaslužni križec 3. vrste; poročniki Strammer Oskar, Pitner Maks, Hočevar (7. pp.), Knez, Wirkner pl. Torda in Heller, vsi najvišje poveljno priznanje; poročnik v rez. dr. Wietchnig Rudolf, voj. zaslužni križec 3. vrste; poročnik Knez Rudolf, ponovno najvišje priznanje; poročniki Fiala Ivan, Božič, Korent Franc, vsi najvišje poveljno priznanje; poročnik Krall Herman, voj. zaslužni križec 3. vrste; poročnik Novak Ivan, povelja armad. poveljstva; poročnik Hofmann Anton in Potokar Josip, voj. zaslužni križec 3. vrste; poročnik Kral Franc, najvišje poveljno priznanje; poročnika Stark Hugo in Steinpatz Alfred, oba voj. zaslužni križec 3. vrste; poročnik Šimic Konrad, srebrna hrabrostna svetinja 1. vrste; poročnik Pertot Kristijan, najvišje poveljno priznanje; poročnika Hassinger Leon in Beneš Josip, oba najvišje poveljno priznanje; poročnik Schluga Miroslav, voj. zaslužni križec 3. vrste; praporščaki Fiala Ivan, Werdanz Rudolf, Eineder Jurij, Knobloch Rihard, dr. Freitag Josip, Paar Otmir, Rauskolb Josip, Huger Ivan, Ertl Josip, Vauhnik Vladimir, Novy Josip, Fedinec Ladislav, Neubacher Rudolf in Teltschig Viljem, vsi srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste; praporščaki Spanner Josip, Rauter Mihael, Rauch Henrik, Schauta Hugo in Escher Ernest, vsi hrabrostno svetinjo 2. vrste; Kadet Wanko Ivan, srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste; kadet dr. Lesowsky, pohvaljen; kadet Bratsch Julij, srebrno hrabr. svetinjo 2. vrste; kadet Grientschnig Valter, srebrna hrabrostna svetinja 1. vrste; kadet Zbanič Josip, hrabrostna svetinja 1. vrste; kadet Sterbenec Ivan, srebrna hrabrostna svetinja 1. vrste; kadet Wank Ivan, srebrna hrabrostna svetinja 1. vrste; nadporočnik prov. častnik Piatar Franc, najvišje poveljno priznanje; prov. of. nam. Jorde Emil, zlat zaslužni križec in srebrno hrabrostno

svetinjo 2. vrste. Vojni kurat dr. Franc Kulovec, duhovniški zaslužni križec 2. vrste. Polkovnik zdravnik Srb dr. Rudolf, red Franca Josipa. Asistenti zdravnik Streit dr. Artur, najvišje poveljno priznanje. Asist. zdravnik namestnik Krogulski dr. Henrik, srebrna hrabr. svetinja 2. vrste; med. Hussa Viktor, sreb. hrabr. svet. 2. vrste; san. kad. Jančić Anton, sreb. hrabr. svet. 2. vrste; san. kad. Mondre Otmir, bronasto častno svetinjo »Rdečega križa«; Praznik Janko, častni znak 2. vrste »Rdečega križa«; stotnik-rač. vodja Krebitz Ivan, zlat zaslužni križec s krono; podpolkovnik Ventour pl. Thurman Hugo, voj. zaslužni križec 3. vrste.

Moštvo. Stevilka v oklepaju pomeni stotnijo. Srebrni zaslužni križec s krono sta dobila računski podčastnik 1. vrste Klementič Josip in narednik Grimm Josip. Zlato hrabrostno svetinjo so dobili: desetnik (8.) Klopčauer Emil, štabni narednik (5.) Butkovič Ivan, četovodja (5.) Habjan Vinko in narednik (7.) Hostnik Leopold. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste so dobili: četovodja - tit. narednik Knauder Andrej, desetnik Birtič Pavel, desetnik (8.) Rozman Valentin, desetnik 3. odd. stroj. pušk Vovk Franc, Birtič Josip in Klarič Ivan, četovodja 3. odd. stroj. pušk Starc Franc, desetnik (6.) Kovač Albin, narednik 3. odd. stroj. pušk Lavrinč Rudolf, narednik (4.) Simončič Viljem, desetnik (5.) Pavlič Anton, četovodja (8.) Jaklič Josip, poddesetnik (8.) Balančič Valentin, infanterist (8.) Lisec Anton, četovodja (8.) Schneller Ivan, četovodja (8.) Pezdrič Tobija, infanterist (8.) Tarman Ivan, nad. rez. (8.) Malešič Gregor, san. poddesetnik (1.) Galič Ivan, infanterist 2. odd. stroj. pušk. Grobolski Karel, četovodja (11.) Kikel Alojzij, četovodja (11.) Žužek Alojzij, desetnik (11.) Stermljan Franc, desetnik (11.) Peterneš Stefan, rač. podčastnik 1. vrste (3.) Slapar Andrej, narednik (3.) Potokar Luka, častniški sluga (3.) Kuk Jakob, narednik 2. odd. stroj. pušk Zupanc Ivan, štabni narednik (5.) Butkovič Ivan, poddesetnik (12.) Laurič Ignacij, četovodja - bat. trobentač Oblak Edvard, desetnika pionirskega oddelka Meglen Josip, Pleško Anton in Štrukelj Mihael, infanterist (7.) Gerbec Franc, četovodja (7.) Mertelj Ivan, desetnik (7.) Sovre Ivan, četovodja (12.) Oswald Ivan, četovodja Černe Alojzij, četovodja 1. odd. stroj. pušk Devjak Andrej, infanterist 1. odd. stroj. pušk Markelj Matija, orož. stražmojster (1.) Lobe Ivan, rez. desetnik (10.) Stimec Anton, četovodja 3. odd. stroj. pušk Babnik Anton, narednik (7.) Močnik Ivan, četovodja (6.) Medvešek Matija, četovodja - titularni narednik (2.) Schnabegger Matija, narednik (12.) Adamič Anton, četovodja (12.) Marincelj Anton, desetnik (12.) Logar Anton, desetnik (12.) Rodič Ivan, poddesetnik (12.) Prosen Franc, infanterist (12.) Regancin Karel, poddesetnik (3.) Krumholz Herman, rez. inf. (12.); Klemen Franc in poddesetnik (2.) Hafner Karel.

Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: desetnik Tomc, poddesetnik Babnik, četovodja (2.) Jernejčič Ludvik, četovodja (9.) Pitzel Martin, četovodja (8.) Martinčič Anton, četovodja (8.) Spreitzer Josip, četovodja (8.) Ambrožič Ivan, desetnik (8.) Lončina Ignacij, desetnik (8.) Jurkovič Josip, infanterist (8.) Pezdirc Marko, infanterist (8.) Uršič Stefan, četovodja (12.) Justin Josip, četovodja 3. odd. stroj. pušk Bogulin Franc in Podbevšek Franc, infanteristi 3. odd. stroj. pušk Šajne Anton, Jesih Pavel, Benedičič Mihael, Biščanič Jakob, Žičkar Ivan, Klementič Josip in Febe Ivan, infanterist 4. odd. stroj. pušk Leskovec, poddesetnik Gril Ivan, narednik (6.) Bernard Anton, četovodja (6.) Benčina Franc, desetnik Stern Ivan, infanterist (7.) Zebre Ivan, desetnik (5.) Rinaldo Rudolf, desetnik (5.) Grobolski Ivan, četovodja (5.) Medvešek Matija, infanterist (5.) Drobnič Anton, desetnik (5.) Axmann Ivan, desetnik (5.) Kuhar Ivan, narednik Vesely Hugo, desetnik (8.) Weber Jurij, poddesetnik (8.) Gaber Jakob, poddesetnik (8.) Oblak Anton, Gironi Anton in Rožanec Valentin, infanterist (8.) Stampfel Jurij, štabni narednik (10.) Jerše Rudolf, štabni narednik (16.) Delak Edvard, polkovni trobentač Pečauer Mihael, četovodja - tit. narednik Knauder Andrej, narednik Laurinc Rudolf, četovodji Petko Gasper in Leitnermayer Anton, orožni mojster Phne Franc, infanterist Magerl Milan, infanterist (7.) Krkovič Anton, poddesetnik - tit. desetnik (8.) Olscha Lenard, narednik (11.) Tomc Ivan, četovodja (11.) Kikel Alojzij, desetnik (11.) Bergant Josip, desetnik (7.) Sovre Ivan, donašalec obvez (3.) Bolka Ivan, nosilec ranjencev (4.) Feštajn Blaž, častniški sluga 3. odd. stroj. pušk Remec Franc, desetnik (11.) Komočar Andrej, poddesetnik (11.) Vrtičnik Franc, infanterist (11.) Glavič Josip, desetnik - tit. četovodja Hutter Florian, med. Melischnig Ivan, infanteristi Burkelja Ivan, Vodnik Ivan, Martinšek Pavel, Zakrajšek Anton, Prelesnik Ivan in Jekla Andrej, infanterist (3.) Černe Jakob, četovodja (2.) Koračin Karel, orož. mojster 2. odd. stroj. pušk Furlan Engelbert, desetnik - tit. četovodja 2. odd. stroj. pušk Vatovec Josip, poddesetnik 2. odd. stroj. pušk Podlesnik Dionizij, infanterist (5.) Oblak Andrej, orožni stražmojster (5.) Zajdela Franc, četovodja (11.) Ježe Franc, častniški sluga (11.) Nartnik Franc, četovodja (5.) Verhovc Stanko, četovodja (5.) Homar Matija, infanterist (12.) Spelič Franc, infanterist (12.) Laznik Alojzij, štabni narednik (12.) Klinar Jakob, desetnik - tit. četovodja Štefe Matija, četovodja (11.) Urbanc Franc, poddesetnik - tit. desetnik (2.) Kek Ignacij, poddesetnik (15.) Cenin Franc, poddesetnik (13.) Rožman Mihael, poddesetnik (5.) Skumač Ivan, infanterist (7.) Dežman Ivan, infanterist (8.) Razboršek Josip, infanterist (9.) Gorenc Anton, infanterist (11.) Slejko Stefan, infanterist (15.) Galič Anton, desetnik (5.) Koder Franc, poddesetnik (8.) Rakovec Ivan, desetnik (6.) Jazbec Franc, narednik (9.) Stajer Franc, poddesetnik (9.) Župan Josip, infanterist (9.) Peterneš Alojzij, četovodja - tit. narednik (9.) Pistotnik Franc, rez. infanterist (9.) Pasar Ivan, poddesetnik (7.) Modrijan Ivan, četovodja - tit. narednik (7.) Schnabegger Matija, častniški sluga (13.) Pichler Avgust, poddesetnik (3.) Alba Aleksander, infanterist (4.) Vladika Leopold, narednik (4.) Blanc Franc, nad. rez. (14.) Kaučič Oskar, poddesetnik 1. odd. stroj. pušk Lužar Valentin, desetnik (1.) Lavrenčič Ivan, poddesetnik 1. odd. stroj. pušk Zupanc Ivan, infanteristi 1. odd. stroj. pušk Hrovatič Josip, Karič Ivan, Šajne Anton, Vovk Franc in Zalokar Mihael, desetnik (4.) Resman Ivan, infanterist (2.) Pečauer Andrej, infanterist (2.) Jerina Matija, infanterist (4.) Juvan Franc, infanterist 1. odd. stroj. pušk Petrič Franc, desetnik (5.) Volčjak Ivan, četovodja 3. odd. stroj. pušk Mevec Alfonz, infanterist (7.) Dobravec Tomaž, infanterist (7.) Sajovic, nadlovec (165. črnovojs. bat.) Obertinar Martin, četovodja (165. črnovojs. bat.) Stinitseh Bogomir, lovec (165. črnovojs. bat.) Traže Alojzij, četovodja (165. črnovojs. bat.) Jonke Ivan, desetnik Jessacher Alojzij, četovodja (6.) Wolf Karel, častniški sluga (2. bos. herc. p.) Drašler Vendelin, narednik (1.) Mekine Viktor, četovodja (2.) Mladkovič Ignacij, poddesetnik (1.) Beguš Stefan, častniški sluga (1.) Glad Matija, nad. stražmojster (1.) Gründl Franc, desetnik (9.) Marolt Anton, četovodja - tit. nadlovec Schreyer Ludvik, četovodja (4.) Zajec Franc, desetnik Vončina Vinko, četovodji (II./17.) Jaklič Alojzij in Zweidick Ivan, poddesetnik (II./17.) Simončič Mihael, desetnik (11.) Pogačnik Blaž.

Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: infanterist 1. odd. stroj. pušk Petrič Franc, infanterista (6.) Jakobčič Josip in Pečlin Franc, četovodja 2. odd. stroj. pušk Brecljnik Franc, infanterist (7.) Perenič Josip, narednik - bat. trobentač Ostane Vinko, četovodja - tit. nadlovec Schreyer Ludvik, desetnik (3.) König Josip, desetnik (4.) Bobič Hugo, četovodja 2. odd. stroj. pušk Rupnik Ivan, infanteristi 2. odd. stroj. pušk Bolka Franc, Kromar Josip, Kušar Matija in Dolar Pavel, infanterist tit. poddesetnik Polanc Karel, desetnik (4.) Novak Anton, podlovec Prattner Leopold, infanterista Pugelj Josip in Košir Ivan, poddesetnik (9.) Cotman Srečko, infanterist (9.) Novoselič Josip, infanteristi (2.) Putzi Ivan, Konda Josip in Jakljevič Ivan, infanterist Steinegger, infanterist 3. odd. stroj. pušk Kožar Ivan, infanterist (7.) Radovič Lovro, poddesetnik (II./17.) Strehovec Josip, Pusswald Ivan, Aufschläger Emil in Podpadeč Ir.

Pohvalo zbornega poveljstva so dobili: infanterista (8.) Pernuš Franc in Jurajevič Anton, infanterista 3. odd. stroj. pušk Zalokar Mihael in Hrovatič Josip, desetnik tit. četovodja Jenko Peter, četovodji 3. odd. stroj. pušk Pangeršič Josip, infanterista 4. odd. stroj. pušk Sparovič Avgust in Bricej Alojzij, poddesetnik (6.) Strumbelj Jakob, infanterista (6.) Gostič Valentin in Cerkolnik Iv., poddesetnik (7.) Radi Franc in poddesetnik (5.) Pogačar Josip, infanterista 2. odd. stroj. pušk Germ Josip in Nečemar Franc, rez. infanterista (7.) Rakovec Franc in Penko Franc, infanterista (5.) Zorž Alojzij in Drobnič Anton, desetnika (5.) Grobolski Karel in Otmir Ivan, rač. podčastnik Hönigmann Josip, infanterista (5.) Gregl Ivan in Špurt Martin, desetnika (12.) Hönigmann Avgust in Starina Franc, stot. bobnar (12.) Buš Anton, stotnijski trobentač Adamič Ivan, infanteristi (12.) Gorenc Ivan, Ogrizek Franc, Levce Franc, Fortun Franc, Mencin Josip in Derčar Franc, desetnika (12.) Obraz Ivan in Štrukelj Mihael, poddesetnik (5.) Smuk Ivan, narednik (6.) Tomše Franc, desetnik (5.) Habjan Anton in rač. podčastnik 1. razreda (4.) Erker Anton.

Pohvalno priznanje 4. armadnega poveljstva so dobili: rač. podčastnik 1. razreda (9.) Kozina Josip, rač. podčastnik (7.) Škoda Julij, poddesetnik (5.) Pavšek Lovrenc in Berčon Josip in infanterist (5.) Krašovec Alojzij.

Prodajalka

izurjena v špecerijski stroki se sprejme za takojšnji nastop. Predstavi se je od 12. do 1. ure v pisarni Ivan Jelačin, Ljubljana, Emonska cesta šte. 2.

Tkalke

za tkalnice platna, tudi sukalke dobe trajno in dobro plačano delo v tovarni

Thondorf, p. Liebenau pri Gradcu

Limon-esenca

1 steklenica za 1 krono, odgovarja vsebini desetih limon.

Lekarna Trnkoczy
zraven rotovaža v Ljubljani.

Stanovanje

z dvema sobama, kuhinjo in shrambo se išče za novembra. Ponudbe na upravo tega lista do dne 6. avgusta pod šifro »M. 915/1500«.

Kupim v vsaki množini mikano in nemikano

domaće predivo

po najvišji ceni. — Ponudbe na: Ivan N. Adamič, vrvarna, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 31. 1453

Starejši trgovski pomočnik

galanterist event. manufakturst, kateri bi imel veselje za izloženega aranzirer se išče proti dobri mesečni plači. Ponudbe na O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg. 1490

Kupi se

1475

kmetija

v bližini Ljubljane z urejenim gospodarskim poslopjem. Ponudbe pod šifro »Kmetija« na upravnistvo »Slovenca«.

1 steklenica 2 kroni.

Ceniki zastojni in franko.

Kapitelj Križevački v Križevcih, Hrvatsko, potrebuje

izurjenega, izkušenega in energičnega

upravitelja

svojih posestev. Plača po dogovoru. Nastop službe čimprej. Prednost imajo oženjeni praktični katoliki. Prošnje naj se naslove na Kaptol Križevački. 1488

5000 hektolitrov

belega in rdečega

hrvatskega

VINA

od letnikov 1912, 1913 in 1914 ponuja po dnevnih cenah veletrgovina z vinom

Alex Breyer i sinovi

Križevci na Hrvatskem. 1481

Odda se več voz

konjskega gnoja
pri I. Accetto, Tabor 2.
1573

Naznanilo.

V konkurzu Andrej Verbiča, trgovca v Ljubljani, Rimska cesta št. 11, se proda obstoječa špecerijska zaloga in oprava v inventurni vrednosti 2517 K 95 v., skupaj, kakor leži in stoji (en bloc) za najmanj 1/3 te vrednosti na največponudnika.

Za popolnost zaloge ter inventurnega zapisnika in za kakovost blaga in oprave ne prevzame konkurzno upraviteljstvo nobene odgovornosti.

Na zahtevo se izkazuje zaloga vsaki čas. Kupec je vozan najvišji ponudek v gotovini položiti, zalogo in opravo takoj po odobrenem kupu prevzeti in odstraniti in prodajalno izprazniti.

Pismene ponudbe so v pisarni konkurznega upravitelja (Slovenski trg št. 3) najpozneje do 7. avgusta t. l. opoldne oddati.

Dr. Artur pl. Wurzbach,
konkurzni upravitelj.

Zahvala.

Za vse obile dokaze iskrenega sočutja povodom smrti moje iskrenoljubljene, dobre soproge oziroma sestre, sestrične, vsakineje in tete, gospe

Marije Oblak roj. Kopač

izrekam tem potom vsem sorodnikom in prijateljem moje najsrčnejšo zahvalo.

Posebna hvala pa bodi prečistilom oo. frančiškanom na Viču za njihovo ljubeznivost in požrtvovalnost v tem zame tako težkem trenutku, slavni požarni brambi Vič-Glince, deputacijam različnih društev, gg. ljubljanskim mesarjem, gg. pevcev za ganjlive žalostinke ob nje prerani gomili, darovateljem krasnih vencev in šopkov ter sploh vsem, ki so spremili nepozabno pokojnico na nje zadnji poti.

Bog bodi vsem plačnik!

Vič-Glince, dne 3. avgusta 1915.

Viktor Oblak,

žalujući soprog.